

šibenski list

ORGAN SOCIJALISTIČKOG SAVEZA RADNOG NARODA KOTARA ŠIBENIK

BROJ 413 — GOD. IX.

ŠIBENIK, 17. KOLOVOZA 1960.

IZLAZI SVAKE SRIJEDE

KOMEMORACIJA prvim šibenskim žrtvama

U petak 12. o. mj. navršilo se 19 godina od formiranja I. šibenskog partizanskog odreda i odlaska prvih šibenskih boraca u borbu protiv okupatora. Tim povodom održana je na Pisku, gdje je prije 19 godina organiziran posljednji dogovor 30-torice prvoboraca, svečana komemoracija, kojoj su prisustvovali, osim rodbine poginulih boraca, predstavnici političkih, društvenih i boračkih organizacija. Komemorativno slovo održao je Ivo Dodig, a zatim su na spomen ploču, na kojoj su također urezana imena 19-torice poginulih boraca, položeni vijenci političkih i boračkih organizacija grada Šibenika.

Anka Berus posjetila Murter

Prošlog tjedna doputovala je u Murter Anka Berus, član izvršnog vijeća Hrvatske, zadržavši se jedan dan. U njenoj pratnji nalazio se sekretar Kotarskog komiteta SK Šibenik Ivo Družić. Drugaricu Anku Berus dočekali su i pozdravili predstavnici NO općine Tijesno. (JR)

Iseljenici iz SAD i Australije u Šibeniku

U petak 12. o. mj. u Šibenik je iz Zadra doputovala grupa od 25 iseljenika koji žive u SAD i Australiji. Među njima je priličan broj onih koji po prvi put posjećuju svoj stari kraj. Iseljenike su na Obali Oslobođenja dočekali i pozdravili potpredsjednik NO-a šibenske općine Nikola Čačić i predsjednik Kotarskog odbora Matice iseljenika Hrvatske Nikola Bego. Za vrijeme višesatnog boravka u Šibeniku iseljenici su posjetili slapove Krke, a zatim su razgledali gradske kulturno - historijske znamenitosti i tvornicu lakih metala »Boris Kidrič«. U prostorijama hotela »Krka« gostima je bio priređen svečan ručak. Istog dana navečer grupa naših iseljenika, na svom kružnom putovanju po našoj zemlji, otputovala je za Split.

17-godišnjica V. dalmatinske udarne brigade

SVEČANOST U KNINSKOJ KRAJINI

Knin, 13. kolovoza 1960. i Plavno, na tromedi 13. kolovoza 1943.

Dva datuma sa razmakom od 17 godina.

Jedna brigada je proslavljala svoj rođendan.

Na dan proslave u Kninu je bila postrojena jedinica mladih vojnika iz raznih krajeva naše zemlje. Stasiti, snažni mladići, suncem opaljeni i lijepo odjeveni, u novim ljetnim uniformama.

A nazad 17 godina, kad su ovi mladići bili još djeca od 2 - 3 godine, u plamenu Narodne revolucije i Narodnooslobodilačkog rata u Plavnu, 17. kolovoza 1943. god. pod Orlovicom i na tromedi formirala se prva kninska brigada, sastavljena od boraca Dalmacije i Like, jedinica koja je od časa formiranja do majskih pobjedničkih dana 1945. god. prošla trnovit i slavan put.

Onda je to bila jedinica naše Narodnooslobodilačke borbe, a danas je to jedinica mira, koja stoji na braniku naše slobode i nezavisnosti.

Na dan proslave mladići u zelenosivim uniformama, čuli su od svojih starijina historiju i biografiju svoje jedinice. I ponosni su što se nalaze u njenim redovima.

Odmah po formiranju jedinica je bila spremna da izvrši sve zadatke, bili su brojni i nisu bili laki. Uz to brojčano nadmoćniji neprijatelj, naoružan do zuba, za kojim su stajali dobro snabdjeveni magazini ratne opreme i hrane. Pa ipak borci kninske brigade, koja se rodila u Plavnu, naoružani očetim oružjem od neprijatelja i snabdjevani od naših sela, koja su s vojskom dijelila sve što su imala, pod crvenom zastavom Partije išli su iz okršaja u okršaje, iz pobjede u pobjedu.

Vatreno krštenje nove brigade počinje u borbama za oslobođenje Kijeve, zašim na Uništima, gdje borci nanose velike udarce jakoj četničkoj formaciji.

Tako reći, bez predaha, slijede česte borbe protiv okupatora i njihovih pomagača na području Bučovice i Like.

Iz pobjede u pobjedu jedinica

postaje sve jača, osobito otkako je ušla u sastav XIX. udarne divizije, kao njena V. brigada, koja zbog svojih podviga punih samoprijedora i heroizma, dobiva priznanje i naziv udarna.

Peta dalmatinska udarna brigada ističe se u borbama za oslobođenje Benkovca, Obrovca i drugih mjesta u Sjevernoj Dalmaciji, naročito u završnim operacijama za oslobođenje Knina. Zatim nastavlja se njen pobjedonosni put kroz Hrvatsko Primorje, Istru sve do Trsta.

U toku NOB-e ova brigada nanijela je okupatoru ogromne gubitke, u živoj snazi, koji je imao 4916 mrtvih, 1253 ranjenih i 1580 zarobljenih vojnika. Neprijatelju je također zarobila ogromne količine oružja, municije i druge ratne opreme, tako između ostaloga 83 bacača i minobacača, 305 mitraljeza i puškomitraljeza, 199 automata, 3453 puške i milijun pušanih metaka, 42 topa, 10 tenkova, 135 kamiona, 24 radiostanice i t.d., kao i 10 vagona razne druge opreme.

U isto vrijeme brigada je izgubila 1000 svojih boraca i 90 ljudi starijinskog sastava.

Iz gornjih podataka očito se vidi, kako je ova brigada dala veliki i značajni doprinos pobjedi naših naroda nad fašistič-

kim osvajačima i njegovim slugama.

Peta dalmatinska udarna brigada bila je također škola i kovačnica kadrova, jer je odnjegovala i iz svoje sredine dala 7 komandanata i 7 komesara brigada, kao i veliki broj drugih rukovodilaca.

Iz njenih redova izraslo je i pet narodnih heroja, koji su dobili najviše priznanje naših naroda.

Pored naziva udarne, ova proslavljena jedinica odlikovana je Ordenom Bratstva i jedinstva I. reda.

Danas se na svijetlim tradicijama ove brigade odgajaju nove generacije mladih vojnika i ostale naše omladine.

Učesnici proslave uputili su pozdravne brozjave svom Vrhovnom komandantu maršalu Jugoslavije Josipu Brozu Titu i admiralu Mati Jerkoviću, komandantu JRM.

Unapredjenjima, podjelom odlikovanja i nagrada, pohvalama, kao i predajom prelaznog pečara najboljoj jedinici za postignute uspjehe u sportskim takmičenjima, izvođenjem raznovrsnog kulturnog i zabavnog programa, te narodnim veseljem, završena je svečana proslava 17. godišnjice V. dalmatinske udarne brigade. (m)

Organizacije SSRN u Kninu razvile aktivnost

Premda se obično kaže, da je ljetni period, u jeku godišnjih odmora, neke vrsti »mrtva« sezona za razne oblike društvene aktivnosti, to se ne bi moglo odnositi za rad organizacija Socijalističkog saveza na području kninske općine, koje su baš u prvoj polovici kolovoza pokazale vrlo živu aktivnost, osobito za ovačđenje prilike, dviju aktuelnih akcija.

U svim organizacijama SSRN održane su dobro posjećene konferencije na kojima su provede-

ne političke pripreme u vezi o buhvatanja zdravstvenim osiguranjem poljoprivrednih proizvođača.

Uz taj rad, također preko organizacija SSRN, objašnjava se članstvu važnost pokrenute akcije na terenu radi proširenja kruga osoba — dobrovoljnih davalaca krvi.

Vrijedno je istaknuti, da su uz aktivnost SSRN, angažirani liječnici koji objašnjavaju narodu važnost obiju poduzetih akcija. (m)

Ovo je samo dio dugačke kolone putničkih automobila, koji čekaju da se sa Martinske »ferryboatom« prebace u Šibenik.

Nikada do sada nije ih bilo toliko. A kada bude gotova Magistrala do Šibenika, a eventualno i most, trebat će učiniti mnogo toga, da bi se osigurao smještaj brojnih turista, koji se budu zadržavali u našem gradu. Snimio: J. Celar

PET GODINA KOMUNALNOG SISTEMA

Za kratko vrijeme — 1. rujna — navršava se pet godina od uvođenja komunalnog sistema. U tom su se razdoblju općine, kao osnovne teritorijalne i političke jedinice potpuno afirmirale i u velikoj većini ostvarile ono što se od njih i tražilo. Postepenim jačanjem svoje materijalne baze, one su neprekidno jacale privredu, poljoprivredu, zdravstvo, školstvo i druge oblasti društvenog života na svom području.

U proteklih pet godina, usporedo s rastom privrede razvijali su se i svi oblici društvenog upravljanja u općinama, a znatno je poboljšan i rad narodnih odbora i njihovih organa.

Tada je, kao što je poznato, u Hrvatskoj osnovano 299 općina i 27 kotara. Među općinama je bio stanovit broj patuljastih, koje se nisu mogle samostalno održavati, pa im je bila potrebna stalna dotacija kotara ili Republike. Jedan broj takvih općina postepeno je ukidan, tako da danas na području Hrvatske ima 258 općina. Tako su ukinute samo one općine za koje je praksa funkcioniranja komunalnog sistema u cijelosti pokazala da nemaju perspektive za izgradnju u osnovne društveno - ekonomske zajednice — komune.

Dosadašnje ukidanje, odnosno pripajanje manjih općina većini kotaru je u skladu je s osnovnom idejom komunalnog sistema, t. j. idejom da je u načelu potrebno stvarati veće i ekonomski jače komune s određenim centrom kojemu gravitira veće područje, općine koje će i u kadrovskom pogledu stvarno biti nosioci važnih funkcija, što se u sistemu sve više povjeravaju tim osnovnim političko - teritorijalnim jedinicama. Praksa je potvrdila opravdanost te osnovne ideje i pokazala da male općine u pravnim ne mogu samostalno egzistirati i obavljati sve one funkcije što im pripadaju. Prvenstveno se im vidjelo po tome, što takve općine nisu mogle rješavati privredne, komunalne i druge probleme na svom području i to kako zbog nedostatka financijskih sredstava, tako i kraja. (m)

službi. Stoga su te općine, u pravilu znatno zaostajale i u zdravstvenom, socijalnom, kulturnom i prosvjetnom pogledu.

Ova su pitanja kako u kotarima, tako i u okviru Republike predmet stalnog proučavanja. U tome se odmaklo negdje više, negdje manje, što se vidjelo i po dosadašnjim teritorijalnim promjenama. Naime, može se reći, da je dosad u kotarima pitanje podjele kotara na općine uglavnom riješeno. U kotaru Krapina u tom su pogledu predviđene dvije razvojne faze, u kojima bi se sadašnji broj općina sveo na šest. U drugim kotarima, pa i onima s većim brojem općina, kao što su Dubrovnik, Zadar, Rijeka, Osijek i neki drugi, sve je ostalo samo na diskusijama. Stoga je početkom ove godine osnovana posebna zajednička komisija Sabora i Izvršnog vijeća za zadatakom da do kraja ove godine temeljito prouči problem pripajanja odnosno ukidanja manjih općina. Kad se prijedlog te komisije provede, vjeruje se, da će nova teritorijalna podjela ostati za duže razdoblje.

Usporedo s ukidanjem općina bit će osnovani brojni novi mjesni odbori, koji će kako se predviđa dobiti veće nadležnosti, a također i stručnu pomoć od narodnih odbora općina. Naime, praksa je pokazala da od sadašnjih oko 3500 mjesnih odbora u svim kotarima naše Republike, samo jedan dio — otprilike četvrtina — radi aktivno i to uglavnom tamo, gdje su mjesni odbori djelovali na raspolaganje stanovita financijska sredstva. Ukidanjem manjih, znatno će se teritorijalno proširiti ostale općine što bi — bez solidnog rada mjesnih odbora — moglo otežati rješavanje mnogih zadataka. Stoga su opravdana nastojanja da se mjesni odbor kao istureni oblik samouprave ojača i postane ne samo savjetodavni organ, već u prvom redu tijelo, koje će nepoštao privredne, komunalne i druge probleme na svom području i to kako zbog nedostatka financijskih sredstava, tako i kraja.

Lj, Vrečić

Mirovna vijeća - mlada ustanova koja uspješno djeluje

U Hrvatskoj, prema nepotpunim podacima djeluje oko dvije tisuće mirovnih vijeća. Ta mlada institucija postigla je u veoma kratkom razdoblju od svog osnivanja prilično zavidne rezultate. »Pravdaši«, koji su se u mnogim mjestima godinama povlačili po redovnim sudovima riješili su svoje sporove za nekoliko dana pred mirovnim vijećem. I to običnom nagodbom sporazumom ili izmirenjem. Bez kakvih sudskih troškova ili naknada tužitelju ili tuženom.

Cinjenica da je još prije nekoliko mjeseci na području kotara Sisak radilo 110 mirovnih vijeća, u kotaru Karlovac oko 70, u kotaru Varaždin oko 60, u kotaru Pula oko 50, zatim da je u kotaru Rijeka tridesetak mirovnih vijeća pozitivno riješilo oko 150 predmeta, oko stotinu porova pred 25 mirovnih vijeća u kotaru Osijek — najbolja je potvrda opravdanosti osnivanja ovih društvenih organa. Gradani su ih dakle prihvatili i često im se obraćaju za rješavanje međusobnih sporova: mirovna vijeća na području kotara Varaždin uspješno su posredovala u sporovima između građana oko 50 puta, otprilike isto toliko i u kotaru Sisak, u kotaru Pula,

gdje neka mirovna vijeća vode sporove i na talijanskom jeziku, posredovala su u oko 150 slučajeva i u velikoj većini sporova riješila nagodbom, a samo u izuzetnim slučajevima opomenu.

U kotaru Bjelovar donedavno je bilo osnovano samo 25 mirovnih vijeća, koja su u prosjeku za nekoliko mjeseci riješila samo po dva spora (gradani im se nisu češće obraćali). U tom je kotaru predviđeno, da se mirovna vijeća osnuju u sjedištu svakog mjesnog ureda. Prilično dobro radi mirovno vijeće u selu Jakšić, kotar Slavenska Požega, gdje je u svojoj kratkoj praksi pozitivno riješilo desetak sporova, dok od desetak vijeća u kotaru Zadar efektivno radi samo ono u Pagu.

Iako su se mirovna vijeća afirmirala kao društveni organi, prilikom njihova osnivanja i daljnjeg rada pojavilo se nekoliko problema, koji traže rješenje. U prvom se redu to odnosi na izbor i sastav članova mirovnih vijeća. Najčešće su dosada članovi mirovnih vijeća birani neposredno na zborovima birača, u nekim mjestima su zborovi birača predlagali samo kandidature za članove vijeća, koje

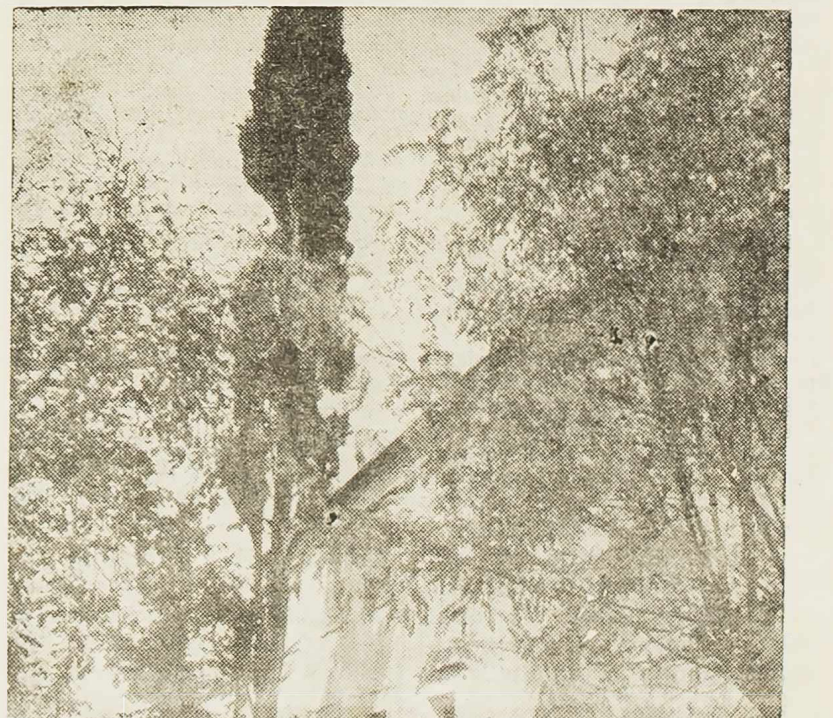
su birali plenumi općinskih odbora ili osnovnih organizacija Socijalističkog saveza, a ponegdje su članovi mirovnih vijeća birani izravno na sjednicama narodnih odbora općina. Pored toga, prilično šarenilo vlada i u pogledu područja mirovnih vijeća, jer su ona negdje osniva na u svakom selu, u drugim mjesnim ureda ili u sjedištima narodnih odbora općina.

Nadalje, pretežan broj okružnih sudova insistira na tome, da stranke sporove iz njihove nadležnosti prethodno iznesu pred mirovno vijeće, dok se u nekim mjestima na to ne obraća pažnja. Stoviše, ponegdje i stanice Narodne milicije, kao u kotaru Karlovac, ili organi Javnog tužništva, u kotaru Pula, upućuju stranke na mirovna vijeća. Iako prema članu 84. Novog sudskog poslovnika sudovi mogu, a nisu obavezni da stranke prethodno upućuju na mirovna vijeća, dobro bi bilo da se ta odredba provodi u svim mjestima, u kojima su osnovana mirovna vijeća.

Prema dosadašnjim informacijama o radu pojedinih mirovnih vijeća, ona se najviše bave rješavanjem imovinsko - pravnih odnosa, smetanja posjeda, sporovi oko kupoprodaje,

klevete i naknade različitih šteta. Među ostalim, mirovna vijeća na području općine Glina uglavnom rješavaju sporove oko naknade poljskih i šumskih šteta, sporove koji nastaju oko povratka zajma, uvreda i kleveta, a također i manja krivična djela koja se inače gone po privatnoj tužbi, dok je mirovnim vijećima na području kotara Karlovac dana preporuka, da zasada rješavaju sporove koji se odnose na smetanje posjeda, uređenje međa, ukidanje nužnih prolaza, zatim naknade štete u manjim iznosima, kao i uvrede i klevete, te lake tjelesne povrede. Gotovo sva mirovna vijeća na području kotara Pula prekorčila su svoju nadležnost (prema uputama Predsjedništva Vrhovnog suda NR Hrvatske), pa je tako mirovno vijeće u selu Oprtalju tri navrata donijelo odluke zbog nepoštivanja zaključaka zborova birača te opomene roditeljima, koji svoju djecu nisu upućivali na predvojničku obuku, dok je mirovno vijeće u Rovinju od raznih dužnika utjeralo novčane iznose u korist ugostiteljskog poduzeća u likvidaciji.

(Nastavak na 3. strani)

Rehabilitacija i zapošljavanje invalida rada

Profesionalna rehabilitacija i zapošljavanje invalida rada čine u sistemu zaštite invalida rada vrlo značajnu kategoriju njihovih prava. Međutim, baš u primjeni ovih prava u provedbi ukupne društvene zaštite invalida rada nastaju posebni problemi i velike teškoće. Takovi problemi nastaju otuda, što se prema ovom značajnom društvenom pitanju prilazi sa krivih zastarjelih nazora. Zapošljavanje i rehabilitacija vraća invalidu samopouzdanje, vjeru u sebe, uvjerenje i snagu da je koristan član društvene zajednice. Time invalid rješava mnoge svoje do tada u sebi nagomilane psihičke elemente čovjeka manje vrijednosti, oslobađa se tih intuitivnih ograničenja i postaje aktivan činilac u društvu. Da li društveni faktori, koji su određeni da učestvuju u provođenju zaposlenja i rehabilitacije, gledaju baš tako na zaštitu invalida rada i kako na tom sektoru izvršavaju svoje dužnosti? Da li invalidu rada prilazi kao radniku koji ima preostalu određenu sposobnost za rad, odnosno koji se može osposobiti za određeni posao? Ili nas prilazi invalidu u rješavanju njegovih prava obuzimlje strah i osjećaj samilosti prema njemu, pa mu "izlazimo ususret" i pružamo neku milostinju, koju eto nismo dužni dati? Zaista vrlo često se odnosimo prema invalidu rada kao nesposobnom čovjeku (ne gledajući njegovu preostalu sposobnost), čovjeku koji izazivlje sažaljenje i kojem treba dati pomoć, da bi zadovoljili vlastite humane osjećaje. Ta konzervativna shvaćanja o invalidima treba nadvladati, odbaciti i prilaziti invalidu sa novih pozicija njegovih prava, postavljajući u samim odredbama zaštite invalida.

U zapošljavanju i rehabilitaciji invalida učestvuju državni organi uprave nadležne za rad, njihovi savjeti, privredne organizacije sa svojim organima upravljanja, druge organizacije, sindikati, organi službe posredovanja rada i zavodi za socijalno osiguranje. Rješavanje ovih prava invalida čini jedan prilično složen proces rada. Posebne komisije, sastavljene od predstavnika NO općina, sindikata, socijalnog osiguranja, službe posredovanja rada i poduzeća, a koje osnivaju općinski savjeti, nadležni za poslove rada, predlažu narodnom odboru općine ona radna mjesta na području općine na kojima se mogu zaposliti invalidi i radna mjesta za profesionalnu rehabilitaciju. Na temelju ovih prijedloga općinski organi uprave, nadležni za rad, svojim rješenjima utvrđuju takova radna mjesta i to za svaku privrednu organizaciju i ustanovu. Narodni odbori kotara mogu odlukom utvrditi radna mjesta na kojima se imaju prvenstveno zaposliti invalidi

nja, uvjeti pod kojima će se takova radna mjesta osloboditi. Tim ugovorima se određuje i nadgrađivanje invalida za njihov rad za vrijeme rehabilitacije i stvaranje posebnih uvjeta za rehabilitaciju i zaposlenje, tamo gdje je to s obzirom na stanje invalidnosti i opće zdravstveno stanje potrebno. Čak se ugovorima i razna investiciona ulaganja Zavoda u stvaranju pogodnih uvjeta za takova radna mjesta u poduzeću. Ukoliko se ugovorima ne mogu postići sporazumi oko navedenih pitanja, te odnose onda rješava savjet kotarskog narodnog odbora, nadležan za poslove rada nakon čega izdaje rješenja.

Svi organi društvenog upravljanja kao i sindikalni organi odredbama zakona pozvani su da se staraju o pravilnom i punom iskorištavanju mogućnosti za rehabilitaciju i zapošljavanje invalida i o pravilnom provođenju tih prava s tim, da ozbiljno prate rezultate ove zaštite i konačno da daju nadležnim organima prijedloge za usavršavanje ovih mjera.

I. Ramljak

Proširuje se novinsko poduzeće „Štampa“

Interesantan je put razvoja šibenskog tiskarskog poduzeća „Štampa“. Počelo je rad gotovo iz ništa, bez najosnovnijih potreština. Čitav kapital s kojim se krenulo na proizvodnju bila je dobra volja i odlučnost tada malog kolektiva da se, uprkos mnogim teškoćama, čvrsto stane na svoje noge. I danas se vide rezultati te upornosti i tog nesebičnog zalaganja. Danas poduzeće ne samo da potpuno zadovoljava svoje interesne, već proširjenjem stambene i strojne osnovice stremi prema jednom obuhvatnijem i razgranatijem radu.

Od nekoliko ljudi, koliko je u poduzeće upošljava pedesetak radnika. Da su na tom putu veoma važnu ulogu odigrali i organi radničkog samoupravljanja suviše je i govoriti. Jer, nije bilo niti jednog problema koji se nije rješavao u konstruktivnom dogovoru između uprave poduzeća i radničkih predstavnika. Sve stvari koje su se pokazale da ih treba detaljnije razglabati obavljeno su se nalazile pred ovim forumima.

No to ne znači da je sve išlo glatko, da nikada nije zapinjalo. Nikako to ne znači. Jer i danas ima problema a bit će ih i sutra. Oni su nužni i oni prate svakaj valjan rad.

Jedna od najboljih točaka svakako je bila zastarjelost i mjestimična dotrajlost strojnog parka, i to je sasvim razumljivo smetalo da rad bude još plodnosniji. Međutim, u posljednje vrijeme i tu se mnogo učinilo. I ovdje je došla do izražaja visoka svijest svakog člana kolektiva. Jer, da nije bilo toga, da nije bilo svijesnog samoodricanja ne bi se iz svojih vlastitih izvora mogla smoci onolika sredstva za obnovu proizvodnja i nabavu novih, za jedan savremen rad nužno potrebnih mašina.

Prije izvjesnog vremena nabavljen je stroj za rezanje papira „Maxima“ u vrijednosti od 750 tisuća dinara, a upravo ovih dana pušten je u rad novonabavljeni tiskarski stroj „Grafopress“. Cijena ovom pomagalu je milijun petsto tisuća dinara. Osim toga u najskorije vrijeme očekuje se doprema jednog modernog i suvremenog stroja za bušenje papira. Stroj je proizvod jedne poznate talijanske firme, a vrijednost mu je preko 720 tisuća dinara.

Planirano je da poduzeće iz

Na sastanku sanitarnih inspektora raspravljano o trgovačkim radnjama

Na sastanku općinskih sanitarnih inspektora, kome je prisustvovao i kotarski sanitarni inspektor dr. Krešimir Trlaja, podnešeni su izvještaji o radu sanitarnih inspekcija kroz proteklih nekoliko mjeseci. Bilo je govora i o onome što treba uraditi u nastupajućem periodu.

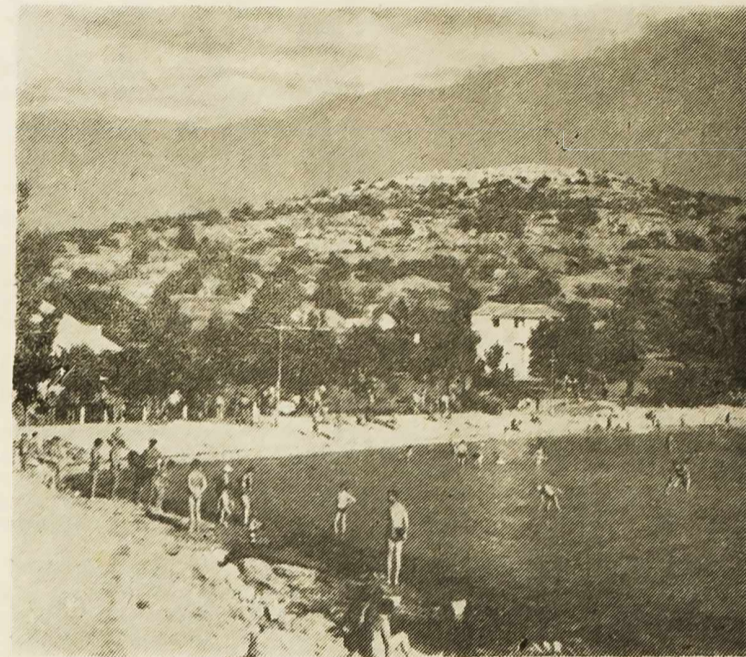
Kako je vidljivo iz izvještaja koje su podnijeli pojedini općinski sanitarni inspektori, rad je bio obilat. Javljali su se mnogi problemi, koji su negdje s manje a negdje s više uspjeha rješavani, ali, kako je konstatirano, još mnogo toga treba učiniti da bi rad ovih institucija što bolje odgovorio svojoj namjeni.

Teškoće koje su se pojavile u radu inspektorata bile su uglavnom iste naravi. Najviše intervencija bilo je kod ugostiteljskih radnji i trgovačkih poduzeća. Tako je sanitarni inspektor u Drnišu naišao prilikom kontrole u tamošnjim trgovačkim radnjama na velik broj konzervi, čije limenke nisu bile u takovom stanju da bi ih se moglo pustiti u prodaju. U Knjnu pak bili su prisiljeni zatvoriti neke prostorije trgovačkog poduzeća „Badem“ zbog nečistoće, a u istom poduzeću nadele su veće količine džema u

staklenkama, koje nisu bile moguće za uporabu. Prilikom kontrole, koju je izvršio sanitarni inspektor kod istog poduzeća, 1. o. mj. nađena je čokolada koja je na poledini kao datum proizvodnje nosila 8. kolovoza ove godine. Zbog ovih nepravilnosti u poslovanju, poduzeće „Badem“ predano je na administrativni postupak kotarskom sucu za prekršaje.

Od svih sanitarnih inspektora, kako je na sastanku bilo vidljivo, najlošije radi onaj u Primorju. Pored ovih poslova sanitarni inspektori vršili su pregled zdravstvenih listova, a obilazili su i mnogobrojna odmarališta na ovim područjima.

D. B.

Kupalište Slanica

Obavijest o upisu djece u šibenske vrtiće

Upis predškolske djece u dječje vrtiće u Šibeniku počinje 26. o. mj. i to:

Od 26. do 31. o. mj. od 8 - 12 sati upisivat će se djeca zaposlenih majki, a ostala djeca od 1. do 5. rujna i to prvenstveno socijalno ugrožena i djeca roditelja, koji imaju više djece.

Svi vrtići u Šibeniku primit će prema svom kapacitetu 275 djece.

U Dječjem vrtiću „Jelka Bučić“ na Građi i kod upisa imaju prednost djeca onih zaposlenih majki, koje žele, da im se djeca hrane u vrtiću.

Za upis je potrebno, da dijete ima navršene 3 godine života i da je duševno i tjelesno zdravo, stoga roditelji imaju donijeti:

1. Za mladu grupu djece izvod iz matične knjige rođenih
2. Mjesečno uvjerenje za svu djecu,
3. za djecu zaposlenih majki uvjerenje o stalnom zaposlenju majke.

Roditelji plaćaju stalni mjesečni doprinos od 200 dinara i to bez obzira, da li će dijete pohađati vrtić ili će biti odsutno. Roditelji su dužni odmah isplatiti dijete, ukoliko odluče, da ga više ne šalju, da se može odmah primiti drugo dijete. Posebni doprinos se plaća za doručak, ali samo za one mjesecu, kad je dijete primalo doručak. Jedan i drugi doprinos se plaća najdalje do 15. u mjesecu.

Doprinos za dječju ishranu kod Dječjeg vrtića „Jelka Bučić“ plaća se odmah 1. u mjesecu, a odbije se u drugom mjesecu jedan dio doprinosa za dane, u kojima dijete nije bilo na ishrani.

Svi se doprinosi plaćaju u kancelariji Dječjeg vrtića „Ante Šantić“.

Odbor Dječjeg vrtića Šibenik

Stambeni problemi u svijetu i kod nas

Malo je koji problem životnog standarda tako zamašan i teško rješiv da čovjek ponekad pomisli kako se nikad ne će ni riješiti. Ostali komunalni i društveni problemi izgledaju kao igračke. U našem društvu možda je samo problem stručnih kadrova i po opsegu i po ročnosti sličan stambenom pitanju.

I — kao što pojedinac bez stana vidi samo svoj problem vjerujući da svi drugi imaju bolje od njega, tako se često uzima da je to pitanje u drugim zemljama bolje i sretnije riješeno.

Stambeni se problemi javljaju i zaoštavaju u Evropi od vremena industrijske revolucije, kako zbog naglog priliva seoskog stanovništva u gradove tako i zbog velikih uspjeha zdravstva, koje je uspjelo otkloniti epidemije, koje su desetkovale stanovništvo. Negdje polovinom prošlog stoljeća pitanje se zaoštava i u zapadnoevropskim gradovima stanova je veoma malo, a što je još važnije, njihov je kvalitet ispod svih prihvatljivih mjerila. Kapitalisti tada počinju ulagati dio kapitala u stambenu izgradnju, nađajući se dobrom profitu iz tog

ulaganja. Pažnju javnosti privlači je na ove stanove njihova higijenska situacija i socijalna pitanja koja su ih pratila. Došlo je do toga da država mora intervenirati na različite načine. Javljaju se građevinski propisi i zakonodavstvo, provodi se stambena politika i planska izgradnja. Ponegdje se provode i maksimiranja stanarine, što ima za posljedicu da kapitalisti nerado ulažu svoja sredstva u stanove. Sad se ovaj problem počeo razmatrati i s ekonomske strane. Razmjerno kasno dolazi se do spoznaje o povoljnom utjecaju na proizvodnju onih radnika, koji imaju sredeno stambeno pitanje.

Sva ta nastojanja utapala su se u moru predgrađa velikih gradova, u njihovim siromašnim četvrtima od daščara, okrpjenih limom. Tame je znatno pridonosilo zaostalo građevinarstvo, koje ni do danas nije uspjelo napredovati kao druge privredne grane. Prije Drugog svjetskog rata u Evropi je bio manjak od 12,5 milijuna stanova. Godišnje se izgrađivalo od 1 - 1,7 posto novih stanova, ali time se nisu mogle pokriti niti

nove potrebe, a još manje zadovoljiti manjak od ranije. Tada je došao rat, koji je u Evropi uništio oko 8 posto od postojećih stanova. U nekim zemljama procenat je prelazio 20 posto. Kad bi se izgrađivalo godišnje dvostruko stanova nego prije rata trebao bi za pokriće potreba najmanje: u Švedskoj 6 godina, dok bi u Grčkoj na pr. trebalo 150 god.

Teškoće su znatne i u istočnoevropskim zemljama. Tamo se je u periodu između dva rata prvenstvo davalo industriji. Migracije i priliv stanovništva u gradove pogoršao je situaciju. Ona je vjerojatno najteža u velikim azijskim i afričkim gradovima uz koje su se razvili t. zv. „slumovi“, nešto kao nekadašnje radničke četvrti, sa nevjerojatno teškim prilikama. I ovdje su industrijalizacija i preseljenja stanovništva pojačale teškoće.

Ni Amerika nije pošteđena od toga. U SAD 1/5 stanovništva svake godine mijenja stan zbog preseljenja. Samo 53 posto stanara ima vlastiti stan. Ovdje je državna intervencija bila najjača i to u obliku izgradnje javnih objekata, kao i u davanju povoljnih zajmova. Ostali dio Amerike, ima dosta problema za smještaj poljoprivrednog stanovništva.

Poseban, neobično težak problem čine seoske kuće, gotovo svuda u svijetu. To se ne očituje tako oštro samo zbog znatno manjih zahtjeva seoskog stanovništva, koje se često zadovoljava najmanjim.

Javljaju se nekoliko aspekata ovog problema. Kako otkloniti

deficit, kako nadomjestiti stare zgrade, kako organizirati jeftinu izgradnju novih zgrada.

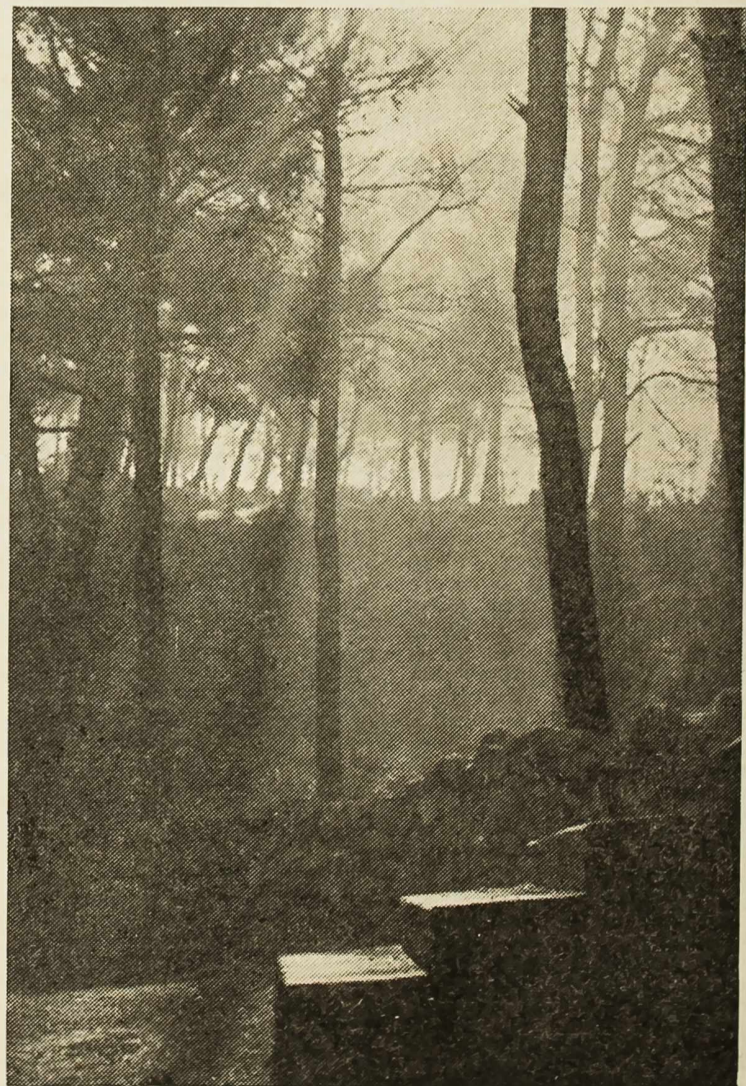
Na raznim stranama pošlo se raznim putevima, pod utjecajem najrazličitijih faktora. Sistem obiteljskih kućica u vlasništvu ili suvlasništvu stanara, razvio se pretežno u zapadnoj Evropi, ali su u nekim zemljama kao Švicarskoj, Holandiji i skandinavskim zemljama dosta razvijene stambene zadruge s etažnim vlasništvom ili samo sa pravom okupacije i korištenja stana. Sredstva su se prikupljala iz najrazličitijih izvora, te uz pomoć različitih povlastica i beneficija.

I u SSSR-u tražili su se različiti putevi rješenju ovog pitanja. Nakon nacionalizacije većih zgrada prišlo se izgradnji malih kućica u privatnom vlasništvu, kao i razvitku stambenih zadruga. Zadruge su konačno 1937. god. bile raspuštene, s motivacijom, da čine stanovništvo previše statičnim.

Troškovi izgradnje stanova još uvijek su tako visoki da čine glavnu prepreku. Ne računajući troškove nabavke zemljišta u zapadnoj Evropi još uvijek treba za jedan stan oko 50 prosječnih mjesečnih prihoda radnika ili službenika. Ni kod nas stanje nije bolje. Ako uzmemo da na pr. jedan dvosobni stan košta 1.500.000 dinara i da je prosječan prihod radnika 15.000 mjesečno, onda je potrebno oko 100 takvih prihoda.

Tome se nastoji doskočiti sistemom zajmova, subvencija, jamstvom države ili poduzeća i serijskom proizvodnjom.

K

Motiv sa Subićevca

S puta po Prviću

Za turizam ima uvjeta

Ovog puta, moja me turistička misija vodila na otok Prvić. Istina, ne treba se bogzna kako pripremiti da se stigne u Prvić. Ukoliko ste navrijeme nabavili brodsku kartu, ostalo je sve lako.

Ali to znači, ako ste pošli na nedjeljni izlet, da ste morali stati već u šest sati, ako ste željeli zauzeti red pred šalterom »Jadrolinije«.

Rezervacije se ne izdaju subotom uveče, kako je to jednom bilo.

Ako je lijepo vrijeme brod je obično prepun, a kad se u osam sati otisne od gata pred »Krkom«, tim činom prestaju svake daljnje izletničke mogućnosti Šibenčana.

I ovoga puta to su svi dobro znali i pod svaku cijenu nastojali da svi uđu na brod. Vožnja do Prvića nije duga i nakon Zlarina, u Luci izlazi dosta izletnika.

Ovdje je prilično tiho. Bar u ovo vrijeme, ne vidi se mnogo svijeta. Domaći su pomalo šutljivi i rezervirani. Ali, samo u početku. Inače će vam rado učiniti uslugu. Prvić Luka je po ambijentu slična mnogim našim primorskim mjestima, ali ima i nešto specifično svoga.

Mjesto je slikovito sa vrlo lijepom okolinom i prekrasnim vidicima. Gledati sa brijega »Široku, modru pučinu, naćikanu otocima i grebenima, za mnoge predstavlja nezaboravan užitak.

Kad bi Prvić Luka iskoristila svoje prirodne mogućnosti, s uspjehom bi se uvrstila među najljepša mjesta srednjedalmatinske rivijere. Ostati samo kod hipotetičnih priželjkivanja, značilo bi gurati glavu u pijesak pred problemima i čekati da ih riješe drugi.

Zato se ovdje radi. Onoliko, koliko se može, a čini se, i više od toga. O tome mi je govorio predsjednik Turističkog društva Nikola Jurčin.

Kakvi objekti postoje u Luci? U mjestu za sada ima samo jedno odmaralište zatvorenog tipa (kotara Subotice) sa 42 ležaja. U onome što se naziva »kućna radinost«, ima još 100 ležaja. Od 20. srpnja sve je gotovo popunjeno. Ipak, može se naći mjesta.

Da li će koje poduzeće ili ustanova graditi nešto novog? — Zasad ništa! Nema interesenata. (Ista pjesma kao i u Murteru!).

Ali, u planu je gradnja hotela sa 50 ležaja. Postoje nacrti a i lokacija.

Traži se samo investitor. Kako stoji stvar sa prehranom?

— To je pomalo problem. Meso nabavljamo iz Šepurine, voće i povrće nešto iz Šibenika, a nešto iz samog mjesta. Ali, nema ga dovoljno.

Ugostiteljski objekti? — Samo jedan privatni s ograničenim kapacitetom (u toj restauraciji nisam nikako mogao dobiti ručak!).

Dalji je problem brodska veza. Brod »Ohrid«, koji tri puta tjedno saobraća od Šibenika do

Tijesnog, ne dotiče jedino Prvić Luku.

Zašto?

— »Jadrolinija« objašnjava na jedan, u općini na drugi način. I dalje ostaje ovako.

Kakvih još problema ima Luka?

— Nema sredstava za popravke, gradnju i rekonstrukciju u mjestu. Na uređivanju kupališta, obale i sanitarnih uređaja, korištena je isključivo dobrovoljna radna snaga. Od Općine je zatražena pomoć u materijalu, ali se tome nije moglo udovoljiti.

Kako je s električnom mrežom?

— Da, tu ima jedan problem. Imamo rasvjetu, ali vanjska rasvjeta je vrlo slaba. To treba urediti.

Slijedeće godine uvjeti će biti dosta bolji, kako u pogledu opskrbe u restoranima, tako i u pogledu propagande turizma i kapaciteta u kućnoj radinosti.

Koraci nisu veliki, ali je značajno da se ide naprijed, za turizam postoji volja i zalaganje. Valjda ni pomoć ne će izostati.

Susjedno mjesto Prvić Šepurina nije se još pobilo u turističkom pogledu.

Tamo nema nikakvog objekta turističko - ugostiteljskog karaktera. Mnogi domaćini uopće ne znaju da li postoji Turističko društvo.

A mjesto je lijepo, interesantno. Svako je mjesto lijepo, koje ima more kao što je naše. Tu bi trebalo pojačati agitaciju, a i uložiti nešto sredstava, moramo. U Šepurinama nisam pronašao nikoga, tko bi mi dao bilo kakve podatke o turizmu, koji je ovdje — koja šteta — još posve u začetku.

I na kraju, opet brod. Na pristaništu u Luci gužva. Propuštaju se najprije putnici sa povratnom kartom, mahom izletnici.

Ali neki iz mjesta putuju daleko, u Zagreb ili Beograd.

Ništa, oni čekaju. Takvo je naređenje. Poneki valjda i ostaju i brod odlazi.

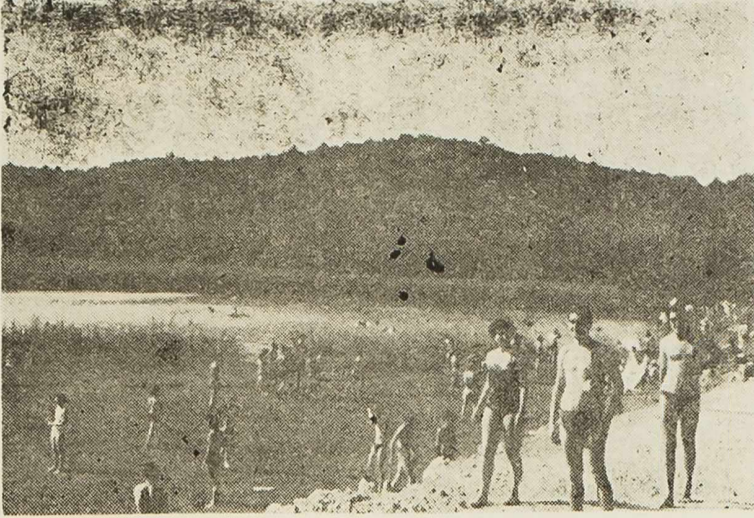
Ovo sa brodom zaista ne valja.

Da li je tako samo nedjeljom? U sumraku za vrijeme vožnje, zatvaram bilježnicu sa sličicama i utiscima s otoka Prvića.

J. Celar

DOVOLJNE KOLIČINE PROIZVODA

Šibenska tržnica je u posljednje vrijeme snabdjevena dovoljnim količinama poljoprivrednih proizvoda. Nekim artiklima snižene su cijene za oko 15 do 20 posto, unatoč pojačanoj potražnji. Krumpir se prodavao po 34 dinara kilogram, paprika 56, rajčice 40, kraslavci 30, bijeli luk 120, crveni luk 50, mahune 50, cikle 80, kupus 30, groške 60-80, jabuke 60-80, kruške 120, lubenice 24, breskve 140, šljive 60, limuni 200, jaja 22 dinara komad.

Knin: Kupalište

Žagrović će se uskoro elektrificirati

U malom selu Žagrović kod Knina vrše se pripreme za dovoz električne struje. Budući da kroz selo prolazi dalekoodvod, Žagrovčani su na zboru birali odlučili da započnu s radovima na elektrifikaciji. Premadosadašnjoj procjeni svako do-

maćinstvo trebat će priložiti oko 30.000 dinara. (MB)

Pismo građana

Prijevoz radnika nije baš uspješno riješen

Poznato je da je prijevoz radnika na relaciji Skradin - Šibenik i Vodice - Šibenik vrlo otežan. Ima radnika koji polaze od kuće u 3 sata, a vraćaju se u 6 sati navečer. Radno vrijeme radnika traje 8 sati, a oni izgube za prijevoz i pješčenje do kuće 7 sati ili ukupno 15 sati. To su radnici koji jednom jedu toplo jelo. Veći broj ovakvih radnika često oboljeva što sve tereti zajednicu. Pored ovako otežanog prijevoza, radnici doživljavaju i neugodnost od posade brodova. Tako su nedavno na brodu »Lapad« radnici kada su u šli u salon koji je bio uredan, pozvali konobara da uredi salon i podigne pribor sa stolova, ali on to nije htio učiniti. Nadalje, novi radnici, čim se zaposle, ne mogu dobiti mjesečnu kartu, jer je popunjen broj, a kad kupe kartu na šalteru, onda ih se prevozi.

Potrebno je tražiti rješenje ovom problemu a naći će se možda u tome ako se osiguraju bolja prijevozna sredstva i ukoliko se skrene pažnja posadi na njihove postupke. (RS)

Ispraćaj unesrećenog motorvođa

Ovih dana željezničari kninskog čvora i ostali građani svečanom ispraćajem posmrtnih ostataka odali su počtu nastradalom motorvođi dizel - lokomotiva Stjepanu - Stevi Maršiću, rodom iz Vinkovaca, koji je prije nekoliko dana, nesretnim slučajem, kad je prelazio preko kolosijeka na kninskoj stanici, bio prignječen odbojnicima teretnih vagona.

Unesrećeni motorvođa bio je prevezen u bolnicu, gdje su poduzimani svi mogući napori da mu se sačuva život, ali smrtonosne povrede su bile tako teške, da je poslije dva dana umro. U pogrebnoj povorci, koja se kretala od bolničke mrtvačnice do vagona, kojim je njegovo tijelo prevezeno u rodno mjesto, nošeni su brojni vijenci, među kojima Uprave ŽTP-a Zagreb, Dizel-depoo, Kolektivna stanice, njegovih drugova motorvođa, motorvođa na kursu, splitske ložionice i drugih.

Mirovna vijeća

(Nastavak sa 1. strane) Zbog različite prakse u radu mirovnih vijeća, općenito se smatra, da bi bilo nužno donijeti savezne propise, u kojima bi se predvidjela obaveznost postupka mirenja, ovlaštenje da mirovno vijeće donosi odluke u točno određenim sporovima, te da se odluke mirovnog vijeća stave pod kontrolu redovnog sudstva, i to tako da strankama

pripada pravo prigovora, o kojem bi — nakon provedene usmene rasprave — u drugom stepenu rješavao kotarski sud. Svakako bi valjalo propisati točnu nadležnost i organizaciju mirovnih vijeća, koja bi — prema mišljenju sudskih stručnjaka — djelovala kao društveni organ, izvan sastava redovnog sudstva.

Lj. Vrcić

naši ljudi

Tisuće želja u tjednu

Odijevanje je, naravno, stvar ukusa. A on je, kako znamo, relativan. Samo ponekad, nije njega dovoljno imati. Mnogo je važno imamo li što birati. S tim ćemo se, vjerujem, složiti. Dakle, vrlo je važno što u prodavaonicama možemo naći. A to, zar ne, zavisi i od onoga, tko u njima radi. Ne sasvim, ali zavisi.

U našem gradu ima mnogo prodavaonica. I mnogo ih je lijepo uređeno. Zašli smo u jednu od njih, u prodavaonicu »Gradskog magazina« i razgovarali s njenim poslovođom Silvom Rupić.

Ponešto smo i zabilježili. Pročitajte!

— Da li vas mušterije zamaore? Ima li dosadnih?

— Znače, u početku je bilo teškoća, i subjektivnih i objektivnih. Danas pak mnogo toga ide kako treba. Mi se svi ispomažemo, nitko ne čeka da netko drugi posluži mušteriju, i tako je dobro. Glavno je kada se ima međusobnog razumijevanja. Mnogo je to važno. I kada ima iskrene kolegijalnosti, naravno.

— Da li ste možda zapazili nešto interesantno kod kupaca?

— Mušterije koje nisu kupci uvijek traže ono što nema.

— Kako dolaze u kupovinu? Vode li sobom »savjetnike«?

— Pa da, jedan golem prosjek to radi. Ponekad ih se nakupi čitava radnja, a, molim vas, dođu kupiti, recimo samo jednu majicu. Da, to je pomalo i smiješno. Inače obično dolaze muž i žena, i zna se, i muž nešto reče, ali većinom bude onako kako ona hoće. Bude i takvih situacija da ti se dođu prosto smijati.

— Bude li onih koju uzmu robu, a ne pokušaju platiti?

— Bilo je i takvih, ali vam mogu reći da se u posljednje vrijeme tako nešto rijetko događa.

— Sto nedostaje općenito trgovinama u našem gradu?

— Stručni kadar.

— Odijevate li se po modi? A oni drugi na ulici?

— Ja lično nikad nisam patila od tih modnih novosti. Uvijek sam se nastojala oblačiti jednostavno. To mi nekako po prirodi valjda bolje leži. Inače, što možda pomalo i kontrast, volim na ulici gledati ljude modno, pa ako hoće, i moderno obučene. U našem gradu mislim da se i pak, barem mlađi svijet ukusno oblači. Ali, kad već pišete nadodajte da bi se vjerujem uz iste te novce mogli još ukusnije oblačiti.

— Mislite li kada kod kuće o prodavaonici?

— Mislim mnogo više no što bi mi netko mogao povjerovati. Srasla sam s njom i normalno je da tako bude.

— Kada niste u prodavaonici što najradije radite?

— Pa, znate kod kuće se uvijek ima posla. Tu su djeca i što ima da vam onda govorim. Kada izadem, najviše volim prošetati van grada. Tako se prosto osvježim.

— Mislite li samo na danas ili i na ono sutra?

— Danas je već prošlo. A kad je tako treba gledati u ono sutra. Koje može ali ne mora da bude kao ono što je prošlo, svjedeno da li na gore ili na bolje.

— Kada biste birali mjesto odlaska u inozemstvo, gdje biste najradije otputovali?

— U Njemačku, jer govorim njihovim jezikom. Tamo bi se mogla i bez mimike sporazumijeti.

— Kome više volite vjerovati - sebi ili drugima?

— Volim čuti savjet od svakoga, ali odluku uvijek donosim sama.

— Sto biste smatrali najvećom nesrećom u životu?

— Kada ne bih mogla raditi.

Đ. BEČIR

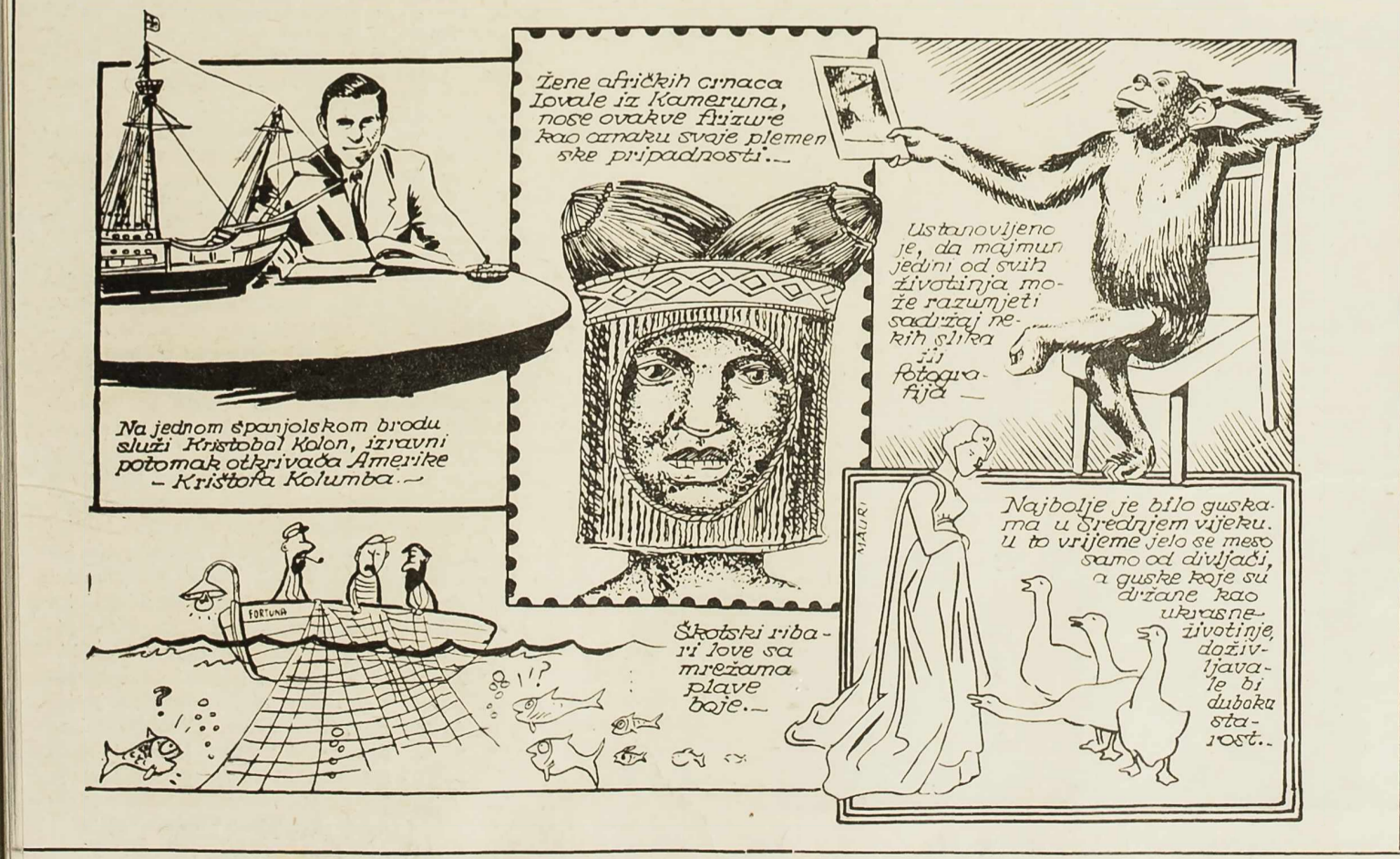
Drniškim poduzećima treba naučnika

Za razliku od prošlih godina, kada je općinski Biro za posredovanje rada morao uložiti mnogo truda da uvjeri privredne rukovodioce, da prime na ukupovanje učenika, koji su se opredjelili na izučavanje nekog zanata, ili one, koji su na upis u ostale škole zakasnili, ove godine situacija je posve drugačija.

Pritiješnjena ovalikim brojem novih učenika, uprava Škole za učenike u Privredi u Drnišu naći će se pred nekoliko težih problema, od kojih je — kao i svake godine — nedostatak stalnog stručnog kadra, a ove godine uz to i nedostatak školskog prostora. (c)

Sva poduzeća i privredne organizacije Drniške općine traže više naučnika, nego što se interesenata javilo kod Biroa za posredovanje rada. Dok je nekada u prvom razredu Škole za učenike u Privredi bilo desetak, ove će ih godine biti 53. Sa potpunom osmogodišnjom školom ima ih 31, dok preostali imaju najmanje šest razreda pa su ograničeni na izučavanje samo nekkih zanata. Ne javlja li se tu jedna anomalija u našem stručnom školstvu: dorastao za stručni, teoretski dio nastave i šest razreda, a nesposoban za praktični rad? Među ovogodišnjim kandidatima bile su i 3 djevojke, od kojih su se 2 opredjelile za pletaćice, a jedna za izradu torba od plastične mase.

Poslije jednodnevnog seminara koji je održan prošlog četvrtka, ekipa od 39 službenika uputila se u 17 popisnih okruga Drniške općine na registraciju poljoprivrednika, koji podliježu Zakonu o zdravstvenom osiguranju poljoprivrednih proizvođača i članova njihovih porodica. Računa se, da će pomenutim Zakonom zdravstveno osigurano biti oko 19.000 stanovnika i da će iz općinskog budžeta u 1961. godini biti isplaćeno oko 320 milijuna dinara. Osiguranicima će zdravstvena pomoć biti pružena u drniškom Domu narodnog zdravlja, siveričkoj rudarskoj ambulanti i područnim ambulantama u Širitovcima, Unešiću i Kljajcima. (c)

kultura - prosvjeta - kultura - prosvjeta - kultura

„ROMANOV I JULIJA“ Viša ekonomska i

U IZVEDBI ŠIBENSKOG NARODNOG KAZALIŠTA

poljoprivredna škola

Ako je pljesak barometar uspjeha neke predstave, onda možemo reći da se publika poslije izvedbe savremene komedije Petera Ustinova „Romanov i Julija“, koju je u subotu na ljetnoj pozornici prikazalo šibensko Narodno kazalište, razila zadovoljna. Jer, iako nje naročito teško, bez posebne detaljnije analize utvrditi da ovaj komad nije velika literatura, i pak ne može a da mu se ne prizna životnost, dobro ocrtan ambijent i, što je isto tako važno, ekonomičan konverzacioni tekst Otuda je, ako se na spomenuto nadoda aktualnost problema vještački podignutih političkih zavjesa, sa svim bremenima etičke, materijalne i psihološke prirode, — i razumljiva popularnost ovog djela i njegova kavalkada po svijetu.

Ustinov nije pisac, bolje reći nije komediograf, koji bi pišući, imao na umu samo i isključivo jednu misao: nasmijati publiku. Uostalom, toga u ovom komadu i nema tako mnogo. No to ne znači, da je autor beskrajno zamišljen, da je svijestan zamagljenosti vremena koje natrikluje djecu njegovih generacija, postao preplašena, zamrzuta individua, koja upijajući neizvjesnost sutrašnjice i kroz smijeh leleće. Nikako. On je prije svega trijezni promatrač koji, bar na papiru ako se to može, i koliko se može, pokušava rješavati jednu enigmnu, nastoji jednostavnim i dobro odmjerenim sličem, ukazati na opasnost, i slobodno se može reći, komičnost jednog vremena, vremena s kojim plovimo i koje je naš trenutak. Nas koji smo zabrinuti i onih koji tu zabrinutost dovode na kočijama svojih ograničenih političkih koncepcija.

Zaplet radnje koliko god izgledao iskonstruiran i navučen, ipak je moguć. Jer, ljubav ne pozna ni granice, ni nacije, ni boju kože. Ovdje — ni političku pripadnost. Slučajan susret kćeri ambasadora jedne i sina druge ambasade urodio je ljubavlju. Preko otkrivenih zavjesa i jedni i drugi vide, uviđaju, da i tamo, na drugoj strani, živi čovjek, koji je jednako moćan koliko i jednako dalek. Dalek samo dotada, dok se ne pruže ruke. I eto, u ovoj najmanjoj i najslobodnijoj zemlji na svijetu, dogodilo se nešto takovo. Gledaocu ostaje samo da žali što je to pretpostavljena radnja, pretpostavljeni ambijent i, nažalost, nesvakidašnjica.

Prilazeći scenskoj realizaciji

teksta i polazeći od tih osnovnih njegovih postavki, redatelj Aleksandar Ognjanović (asistent Jan Janković) uspio je predstavu uokviriti nenametljivim, ali simpatičnim prodorom u publiku. Stalno prisutna iznjansirana doza satire jedan je od elemenata od početka do kraja čvrsto vodene redateljeve koncepcije. Da li je ona baš potpuno ispravna, i da li se možda moglo i malo drukčije prići djelu, pitanje je koje, kada se ocjenjuje sama izvedba, dobiva sekundaran značaj. Očito je da je čitav tok scenskih zbivanja bio potčinjen onoj uvijek prisutnoj namjeri, da se ukaže na neodrživost „istina“ svake od

Jelica Jovanović

dviiju dijametralno raspoređenih strana. Samo u tome nije bilo ove večeri uvijek dovoljno komsekvenčni čiste, duboke i snažne satire, ali bilo je i onih koje su u neku ruku poprimala obilježje burgie. A to, po svojoj prilici, nije smjelo i nije moglo ići u pored.

Ulogu Hoopera Moulsvortha, američkog ambasadora, tumačio je Krešimir Zorić. To je tipični Amerikanac, poslovan čovjek, koji sebi pridaje veću važnost no što je ustvari ima, i koji zna biti i praktičan i faktičan, ali koji isto tako ne posjeduje uvijek dovoljnu mjeru samosavladanosti. Spreman da mnogo što zaboravi, ako misli da to vodi probitku, osjetljivo lebditi nad postupcima kćerke, koji mogu da mu upropaste karijeru. Kod Zorića se sve to ispoljavalo u jednom zadovoljavajućem intenzitetu.

Mira Reiner - Balin kao Beulah, žena američkog ambasadora, osvijetlila je u svojoj roli s dosta uspjeha lik poslušne, ali i prkosne žene, koja zna, kada treba, pokazati i svoj žalac.

Vadim Romanov, sovjetski ambasador, u interpretaciji Ilije Ivezića odisao je nekom uvijek

prisutnom pomirenošću, ali i sviješnošću onih prošlih dana. Njegov monolog u drugom činu, kada raskinkava birokratsku ukočenost zaručnice njegova sina, bio je jedan od najljepših trenutaka večeri.

Naivnu i neukalupljenu Evdokiju, ženu Vadimovu, tumačila je Ana Regio. U njevoj igri osjećala se ona nekadašnja Evdokija, borac i kćir.

Naslovne uloge iznijeli su pred publiku Jelica i Đorđe Jovanović. Razmažena Julija, prapošna i nestalna u ljubavi djevojka, produkt jedne nagrizene i mehanizirane civilizacije, osjetila je na svojim leđima, u najintimnijim dijelovima sebe, svu apsurdnost jednog nepotrebnog razdijeljenog svijeta. A ni njezin novonadeni dragi Igor, nije bio bolje sreće. Ova dvojica glumaca, kojima je to ujedno bio i debit pred šibenskom publikom, uvelikom su reljefno donijeli svoje role.

Zvonko Lepetić (Freddi) djelovao je kao iz kamena istesani mladi američki business. Nonšalantnost u ponašanju i izgledu, proračunatost u ophođenju — sve je to isticalo iz njegove pojave.

Marfa Zlotočenko, mladi po-

morski kapetan (Vilica Ivezić) dala je ove večeri jednu sasvim prihvatljivu igru.

Vojnici, Josip Vikario i Ante Balin, u svojim inače veoma zahvalnim ulogama, umijeli su u gledalište mnogo živosti. Vizuelno dobro pogodeni, djelovali su kao protivteža onim sumornim podtekstnim zbivanjima.

Izgledom i riječju špijun Borivoja Glazera odražavao je u svom liku sve one zavrzlane nesretnog i od svakoga ne drago primljenog čovjeka.

O generalu Alberta Druttera možemo reći da je bio jedna dobro uklopljena rola u cjelovitost predstave. Njegova promućurnost i političko hodanje na dvije žice djelovali su više — manje uvjerljivo.

Zlatko Stefanec kao Veliki Famulus bio je veoma zapažena i interesantna pojava. Glasovno adekvatan svom liku djelovao je smireno i njegovu interpretaciju možemo okrstiti jednom od najboljih ove večeri.

Ukusna inscenacija (Aleksandar Ognjanović) i simpatična muzika (Veljko Marić) umnogome su pridonijeli uspjehu ove predstave.

Đ.B.

U povodu gradnje ljetne pozornice

Jedno mišljenje

Koliko sam puta šetajući Obalom ili kupajući se na Martinskoj ushićenim pogledom promatrao Kaštel i čeznutljivo pomišljao na to kako bi isti mogao postati divan šibenski Lovrijenac ili Revelin, kad bi taj objekt bio pristupačan civilnim licima. Međutim, moje čežnje ostajale su samo neostvaren san. Zato nije ni najmanje čudno što me je vijest da će na tvrđavi biti podignuta ljetna pozornica veoma obradovala. Vjerujem ne samo mene. Moja mašta prodrla je u punoj mjeri i ja sam u istoj već vidio štošta, pa negdje u budućnosti čak i nekakve naše ljetne igre. No, ostavimo svoju maštu.

Fotografija objavljena u prošlom broju „Šibenskog lista“, koja prikazuje izvođenje radova na tvrđavi pomakla me je da osobno odem na lice mjesta i da vidim kako zapravo sve to izgleda.

Prije svega, moram reći da sam ostao iznenađen veličinom i prostranošću ambijenta koji se pružao predamnom. Neću tajiti: ta prostranost me pomalo razočarala. Zašto? Zato, što — ne bez razloga — zazirem od prostranih gledališta na otvorenom.

Vrlo žalim što nisam imao priliku di vidim nacerte, ili još bolje maketu, buduće pozornice.

Pošto nisam vidio, ne mogu o njima ništa reći. Vjerujem, da su oni kojima je stavljeno u zadatak da iste izrade prišli rješavanju tog delikatnog problema sa svih strana. Ne sumnjam ni trenutka u njihove stručne kvalitete, kao ni u njihovu dobru volju da na tvrđavi učine najbolje što se da učiniti. Ali kao kazališni radnik dozvoljavam da im svima uputim jednu molbu koja glasi: izbjegavajte prostrana gledališta sa velikim brojem sjedišta. Takva gledališta ubitačna su kako za publiku, tako i za izvođače. Pogotovo kad se isto nalazi na visokom otvorenom prostoru, gdje povjetarac — koji takoreći vječiće popuhide, odnosi glas izvođača na sve strane, samo ne u uši gledalaca.

Kao jedan tipičan primjer na našoj Obali spomenuti ću Ljetnu pozornicu u Opatiji, u izradi

koje je navodno utrošeno preko 140 milijuna, a ista je praktički neupotrebljiva za kvalitetne izvedbe. Svaka priredba u Opatiji izvodi se preko zvučnika, ili — kako ih ljudi nazivaju — pregozke „konzerve“. A to je ono, što publika koja dolazi na priredbe, ne želi. Ona želi neposredni intimni kontakt sa pjevačem, muzičarem ili glumcem, bez „pomagala“. Jer, reprodukciju iz „konzerve“ može svakodnevno čuti i kod kuće preko radija ili televizije. A za takvo slušanje suvišno joj je penjanje do Kaštela.

Ljetna pozornica je objekt koji se ne gradi svakog dana, a za koji su zainteresirane mase gledalaca. Stoga možda ne bi bilo na odmet da preko ovih stupaca mjerodavni već sada prikažu budući izgled naše pozornice na Kaštelu.

Jan Janković

Inicijativa u Oklaju

Izdavanje zbornika

Kraj između Krke i Promine predstavlja zanimljivo etnografsko područje. Njegova etnografska

skica i historijska obrada, a isto tako i obrada njegovih etnografskih i prirodnih obilježja, bila bi veoma potrebna. Time bi se zadovoljila prvenstveno jedna važna kulturna potreba, jer u svakom čovjeku živi znatiželja za saznanjem prošlosti. Ovih dana potekla je inicijativa od jedne grupe prosvjetnih radnika iz ovog kraja o pokretanju akcije za izdavanje jednog zbornika. Ova inicijativa nije, doduše, nešto novo. Poznato je na pr. da je izdan „Brački zbornik“, da se upravo dovršava „Korčulanski zbornik“ i t.d. Ali, ova akcija u Oklaju značajna je prvenstveno po tome, što se njome prvi put pokreće pitanje naučne obrade ovog kraja. Stoga će rad na pripremanju zbornika iziskivati mnogo truda i vremena. Pretpostavlja se, da će taj posao trajati nekoliko godina. Glavni teret oko prikupljanja građe preuzet će jedna grupa nastavnika Centralne osnovne škole u Oklaju pod rukovodstvom direktora te škole, druga Paška Bikića. Na ovom poslu, pogotovo u odnosu na historijski dio obrade ovog kraja, bit će angažirani i početak djelovanja ove škole pivanjski suradnici. Osobito iscrpno bit će obrađena tema: Promina u NOB. Dosta pažnje posvetit će se i etnografiji, pa je vrlo vjerojatno, da će se — nakon sakupljačkog rada — temeljiti i Zavičajni muzej pri Osnovnoj školi u Oklaju.

I.P. narodnih odbora.

film

od srijede do srijede

Potamnjeni anđeli

Prijestup u bjezstvu

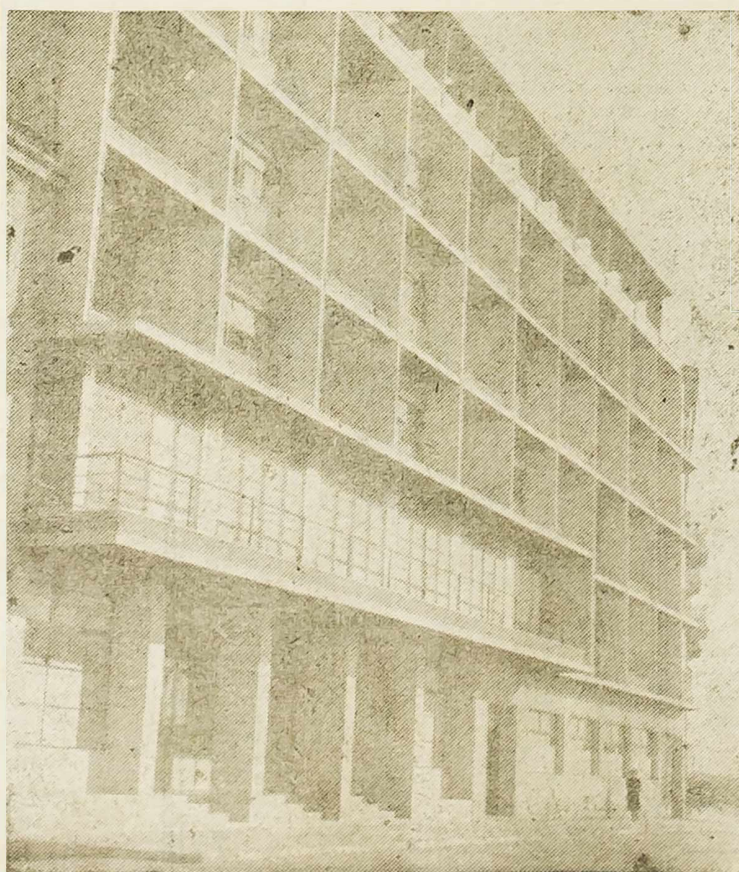
AMERIČKI FILM: REŽIJA: DOUGLAS SIRK

Privatni život artista od uvijek je privlačio umjetnike, jer zanesenost kojom rade svoj posao i svakodnevno riskiraju život odražava se na odnose u njihovom ličnom životu, koji su gotovo uvijek uzburkani i nose u sebi potencijalnu opasnost za tragediju. William Faulkner u svom romanu „Stup“, prema kojem je pravljen scenario za film „Potamnjeni anđeli“, pozabavio se sa zračnim artistima, čiji život se nimalo ne razlikuje od virtuoskih artista, pa makar se u ovom slučaju radi o bivšem zračnom asu i ratnom heroju. Zapošljavanje obitelji zbog ljubavi prema zračnim podvizima stvara teške sukobe, i kad na kraju izgleda sve raščišćeno i u redu i kad mu je na dohvat ruke najveći uspjeh, neumoljiva sudbina se upliće i neizbježna tragedija je tu. Od uzbuđljive, iako ne sasvim originalne fabule, napravljjen je film, koji je posve standardno američko ostvarenje, nema u njemu ništa po čemu bi se naročito isticao, ali i ništa što bi bilo ispod jednog solidnog prosjeka. Uglavnom, može ga se pogledati.

FRANCUSKO - TALIJANSKO - JUGOSLAVENSKI FILM. REŽIJA: BERNARD BORDIERE.

Iako smo jedan od članova trojne produkcije ovog filma, nismo uspjeli na njegovoj špići pročitati nijedno naše ime. Možda zato, što u njoj nisu uopće navedena imena nosilaca sporednih uloga, među kojima smo prepoznali neke namu „Stup“, prema kojem je pravljen scenario za film „Potamnjeni anđeli“, pozabavio se sa zračnim artistima, čiji život se nimalo ne razlikuje od virtuoskih artista, pa makar se u ovom slučaju radi o bivšem zračnom asu i ratnom heroju. Zapošljavanje obitelji zbog ljubavi prema zračnim podvizima stvara teške sukobe, i kad na kraju izgleda sve raščišćeno i u redu i kad mu je na dohvat ruke najveći uspjeh, neumoljiva sudbina se upliće i neizbježna tragedija je tu. Od uzbuđljive, iako ne sasvim originalne fabule, napravljjen je film, koji je posve standardno američko ostvarenje, nema u njemu ništa po čemu bi se naročito isticao, ali i ništa što bi bilo ispod jednog solidnog prosjeka. Uglavnom, može ga se pogledati.

- b -

Pred ulaz u kino „20. aprila“

gradske vijesti

U što se koriste krediti?

Ljude s ovog našeg područja već zahvaća, izgleda, kompleks praktične mehanizacije. U to ćemo se najbolje uvjeriti ako dobjemo uvid u knjige evidencije kod Komunalne banke, Jer, tamo stoji da je, zaključno s mjesecom srpnjom, 8872 radnika i službenika koristilo kredite za nabavu namještaja i, najviše, električnih aparata. Malo je obitelji koje ne posjeduju frižider, stroj za pranje rublja ili usisavač za prašinu. Tako su naši radni ljudi unijeli u svoje domove vrijednost od preko 507 milijuna dinara. Za tekstil, pak, srazmjerno, ne postoji velik interes. Krediti podignuti kod Komunalne banke tek su nešto veći od 6 milijuna dinara, a koristilo ih je 536 osoba. Onih čiji zahtjevi idu do automobila ima zasada 9, a na karticama evidencije stoji da vrijednost potpisa njihovih žirana iznosi 2 milijuna 890 tisuća dinara.

ŠIBENIK KROZ TJEDAN

KINEMATOGRAFI
 «TESLA»: premijera engleskog filma — UREZI NJENO IME S PONOSOM — (do 22. VIII.)
 Premijera američkog filmskog filma u boji — GRADIĆ PEYTON — (23 - 29. VIII.)
 «20. APRILA»: premijera američkog filmskog filma u boji — POSLJEDNJI LOV — (do 24. VIII.)
 Premijera domaćeg filma — RAT — (25. - 31. VIII.)

DEŽURNE LJEKARNE
 Do 19. VIII. — II. narodna — Ulica Bratstva i jedinstva.
 Od 20. — 26. VIII. — I. narodna — Ulica Božidara Petranovića.

MATIČNI URED ROĐENI

Branimir, sin Paška i Višnje Periša; Neda, kći Milovića Bošiljke; Pašto, sin Krste i Karmele Petrina; Vinko, sin Ante i Vesele Lakoš; Jadranko, sin Jurja i Venerande Gulam; Jeca, kći Blažidara i Ljube Vlahov; Dijana, kći Borisa i Dragice Jadrčić; Nikica, sin Krešimira i Zdenke Dodig; Zeljko, sin Jakova i Danke Radović; Anđelka, kći Ante i Milke Popović; Ljiljana, kći Jose i Jušte Barić; Divna, kći Stanka i Zorke Mrdeža; Neven, sin Mirka i Lene Sare; Milivoj, sin Pave i Frane Gović; Vedran, sin Srećka i Miljenke Ujević; Ružica, kći Nikole i Fortunate Ljuba; Tomislav, sin Ante i Marije Mašošin; Zoran, sin Nike i Zdravke Erceg; Jadranko, sin Janka i Vediljke Štrkalj; Silvana, kći Paška i Roksandre Kronja; Marjo, sin Ante i Tonke Krnić; Ivan, sin Nikole i Marije Vrajić; Teo, sin Ante i Tatijane Perkov; Šime, sin Josipa i Anke Kušić.

VJENČANI
 Slavica Mladen, sofer — Skupor Janja, domaćica; Čoga Marica, mornar — Jurleka Anka, domaćica; Makarin Zvonimir, radnik — Alviž Tonka, domaćica; Antić Ante, stolar — Mirnović Antica, domaćica; Lugović Mirko, radnik — Tucak Cvita, domaćica; Gović Ante, električar — Garma Svetinka, domaćica.

UMRLI
 Flugosi Ana pk. Ante, stara 1 god.; Strimić Mara rod. Višulin, stara 54 god.; Jurišić Ante pk. Jose, star 81 god.; Klarić na rod. Bujas, stara 78 god.; bradović Dušan pk. Rade, star 67 god.; Zrile Ivan pk. Josipa, star 45 god.; Aljinović Ante Man, star 32 god.; Cvitković anda, stara 78 god.

FERIJALCI NA LJETOVANJU U ŠIBENIKU
 Otkako je na Subičevcu otvoren dom Ferijalnog saveza sa kapacitetom 150 ležaja, dosad boravile dvije veće grupe članova Ferijalnog saveza iz ustranjsnosti. U prvoj grupi našlo se 140 ferijalaca iz Novog, Niša i Beograda, dok su u drugu grupu sačinjavali ferijalci iz Beograda, Niša i Kostolca. Za sedmonevni boravak ferijalci su sjatili slapove Krke, Roški slap, Skradin i Vodice. (JR)

ZAHVALA
 Povodom smrti našeg dragog oca, brata i strica MLADENA SKUGORA pok. Jakova zahvalamo zahvalnost NK »Šibenski« svoj rodbini, prijateljima i znancima na pruženju pomoći prilikom prijenosa posmrtnih ostataka, na poslanim blagovima, izrazima saučesća i braćanju nezaboravnog pokojnika.

OŽALOŠĆENA OBITELJ SKUGOR
 ZAHVALA
 Povodom gubitka našeg milog drugca, oca i djeda JOSIPA GOSPODNETIĆA pok. Jakova zahvalamo našeg službenika u penziji, koji je mnogo volio svoj rodnik i do posljednjeg trenutka je duboke starosti, svima koju uzeli učešća u našoj dubokoboli svojim prisustvom i blagim oblikom iskrene pažnje, koju topu zahvalnost izražava OBITELJ GOSPODNETIĆ

Luka se mehanizira

O važnosti šibenske luke najbolje svjedoči stalan porast prometa. Tako je u mjesecu srpnju izmanipulirano 54 tisuće tona robe.

Rekonstrukcija stare česme

Upravo se navršilo 83 godine od gradnje prvog vodovoda. Šibeničani su bio jedan od prvih gradova u Dalmaciji koji je dobio vodovod, iako malog kapaciteta. U to vrijeme on je zadovoljavao potrebe građanstva. Glavna svečanost puštanja u pogon prvog vodovoda održana je na Krešimirovom trgu, gdje je stvorena prva česma. Stoga je uprava Gradskog vodovoda Šibenik s obzirom što je vodovod doživio nekoliko rekonstrukcija, odlučila da se baš ta česma rekonstruira u povodu te godišnjice. Rekonstrukcija česme izvršena je po nacrtu i nadzoru tehničke uprave.

„Partizan“ radi non-stop

Prodavaonica konfekcijske robe »Partizan«, kao prva takve vrste u našem gradu, posluje non-stop. Iako ta novina pričinja napor osoblju koje tamo posluje, vjeruje se da će se od ovakovog načina prodaje imati itekako korist. Suvršeno je i govoriti da su naši građani sa simpatijama dočekali ovakav način posluživanja. Ne bi bilo loše kad bi se i neke druge trgovačke radnje, i ne samo one konfekcijske, povele za primjerom »Partizana«. Jer, ipak treba misliti i na potrošače.

IMPRESIJE

Tamo, amo po gradu

A SAD, BEBA!

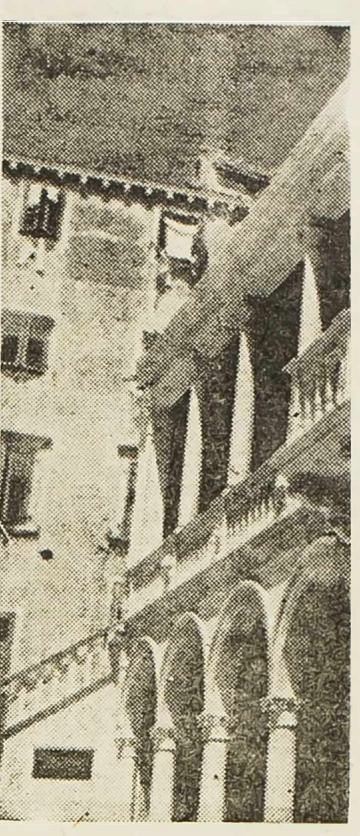
Imam prijatelja. To je sasvim normalna stvar. Svi imamo po nekog prijatelja. Loše bi bilo kad ga ne bi imali.
 Samo, moj prijatelj ima jednu veliku manu za koju sam ja znam. Zato ga slušam, ne treptam očima dok priča. I opraštam. Opraštam - kažem. To zato, jer on ima običaj neke stvari preveličavati. Voli od muhe napraviti slona.

Inače dobar je čovjek. Može mu se vjerovati. Naravno, u granicama. Jer vragu ne budi. Dakle, imam prijatelja. Sretnem ga gotovo svaki dan. Da, svaki dan.
 Tako ga sretno i juče. Nisam ga tražio. Njega ne treba tražiti. On odnekud uvijek naiđe. Stvori se ispred tebe kao s neba.
 I stane.
 — I onda — kaže on.
 — I onda — slegnem ramenima ja.
 — Što i onda — kaže on.
 — Eto tako, ti si rekao, velim.
 — Čitav grad priča, kaže.
 — A što to čitav grad priča — pitam.
 — On se nekako dobroćudno rasmije. Podboči. Znači počinje.
 — U bolnici je, znaš, ona plavuša. Ima da dobije bebu.
 — Nije moguće — kažem.
 — Čuo sam, ljudi govore.
 Eto joj sada inženjera. Htjela samo titulaša. A mala nije loša. Dobra.
 — I što kažeš, gotova stvar.
 — Gotova, svi govore. Brzo će pelene da pere. Kud će klize između stolova. Rutiner s onim lijepim rukama. A nekad i ne. Ljudi obično imaju strpljenja. Poznajem neke

taj te poslove. Znaš, upočetku te ovako, te onako, moj miš, moje srce. Dok se mala nije upecala. Zacopala se do ušiju. Onda je, nego što, lakše išlo. Lijepo će da joj sada bude.
 — Dobro, a gdje je on, taj inženjer?
 — Ni glasa od njega već dva mjeseca. Kao da je odletio na Mars.
 — A volio ju je, veliš.
 — Ma vraga ju je volio. Ona njega jest.
 — Što ćeš i to se dogodi ka-
 — I to se dogodi, reče on. I otide.
 Nisam mu htio reći. Nisam mu htio reći da je plavuša u bolnici samo zato, što je slomila nogu. Sasvim slučajno slomila. Nisam mu rekao ni ono drugo. Nisam mu rekao da je inženjer dotrao već treći dan. Iz Zagreba. Da je došao samo za to da je vidi.

DOBRO, ZARADA, ALI...
 Veće. Pred hotelom »Krka« svira muzika. Gostiju prilično. Zapravo mnogo. Mnogo, jer plesa ipak nema.
 Gosti sjede i naručuju nešto. Nešto da se zahlade. Iza ugla nadolazi ugodan miris pomiješan s dimom. Pjevač pjeva neku melodiju. Svaku večer otu. Po tri puta. Lepšaju tonovi i lišće. Preko znatijelnih glava. Malih i velikih. Koje razgovaraju.

Konobari gipki ko gušterice izmedu stolova. Rutiner s ski. Ponekad se i požure. Nekad i ne. Ljudi obično imaju strpljenja. Poznajem neke

FERIJALCI IZ PTUJA POSJETILI ŠIBENIK

Na svom kružnom putovanju po našoj zemlji članovi Ferijalnog saveza iz Ptujja posjetili su Šibenik. Oni su tom prilikom razgledali gradske znamenitosti i neke privredne organizacije.

Na rubu

Dobro, gužva, ali zašto?

Da svaki posao ima problema — znamo. Samo te probleme treba isto tako znati riješiti. Treba se bar potruditi. Ako toga nema, ako se ništa ne poduzme, onda netko mora da se opeće. Mora da primi kritiku. Ili bar savjet. Savjet utoliko što se to i sutra može ponoviti. A ne bi smjelo.
 Govorimo o jednoj zabavnoj večeri u našem gradu. Pišemo o prošlog muzičkoj večeri. Pišemo o njevoj organizaciji. Zapravo govorimo o onima koji su bili zaduženi da organizacija uspije. A koji su zapravo doprinijeli da ona ne bude stakova. Pišemo o onim ne baš ljubazno drago da se nekom drugom prilikom ne ponovi. I da se prvom koji su stvarajući red ustvari rodili nered. Kumovali mu u velikoj mjeri.

Kad se prebrzo vozi...

Iz kancelarije suca za prekršaje

Kad čovjek vozi i zna voziti ne može se imati ništa protiv toga. Samo i tu postoje neki propisi, postoje neka pravila. A kad već postoje, znači da su i nužna i da ih se treba pridržavati. Tko ih se ne pridržava znači da griješi, a griješke su oduvijek sobom povlačile i neke kazne.
 Znamo da ima težih i lakših griješaka, kako gdje i kako na kom poslu. U vožnji one ponekad (ili često) znaju biti i fatalne. Dovoljna je mala neopreznost, tren zaborava, jedan pogled ustranu.

Nadrikrčmari

A nekaj tako ne misle, jako zacijelo znaju da je tako. Jer, da misle mislili bi i ne bi sebi dopuštali razne egzibicije, koje su samo igra oko smrti. I za onoga tko se zabavlja i za onoga tko namjerno (ili nenamjerno) tu bude. Kažem, tako neki misle. Tako misli i Ante Duplancić sin Ante, koji uživa voziti motorkočač i većom brzinom od propisane, volj tako voziti i ne nositi vozačku dozvolu, volj izvoziti osmice na ravnoj cesti.
 Opočinjan je, ali uzalud. A eto, lijepo je opomenuti, ali ponekad kada sve prijede granice, zna se što treba učiniti. Ovo je ovaj mladić odgovarao ovih dana pred sućem za prekršaje. Kažnjen je s 5000 dinara i pri-

vremenim oduzimanjem vozačke dozvole.
 Nadrikrčmarenje nije lokalna akt. Pa ipak neki ljudi to ne mogu nikako shvatiti. Iz dana u dan bivaju opominjani, pa onda kažnjavani. Valja ih vuče ovoj »rijeci bez ponora« dobra zarada. I laka zarada. Nekoliko naših dovitljivih građana odgovarali su zbog toga ovih dana pred sućem za prekršaje. Kažnjeni su novčanom kaznom od po 5000 dinara.

Aktualno

Kuda se ide do „Krke“?

I u naš grad dolaze turisti. Nema ih mnogo, ali ipak dolaze. Zadržte se, dulje ili kraće, i odlaze, ostave nas, a grad u potpunosti ne upoznaju. Uostalom, to se i ne može u kratko vrijeme, mnogo toga zapaziti.
 Eto, rekospo, dolaze. I stranci su ovdje. Ne mogu se uvijek baš tako lako snaći. A, ruku na srce, pomalo smo i mi tome krivi. Nismo se dovoljno potrudili da im olakšamo boravak. Nismo kve učinili da se što bolje snadu.

Recimo, ako dođu (a mnogo ih dođe) vlakom. Iskrcaju se na željezničkoj stanici. S koferima u rukama kreću. Kuda? Nigdje to ne piše. Nema ni jednog napisa (nisam ga bar vidio) koji bi im pokazao put. Koji bi ih i svojom šutnjom uputio gdje da krenu.
 I zbog toga svjedoci smo (svakodneвно) istih prizora. Primorani su da od prolaznika traže upute.
 U tome, naravno, nema ništa loše. I svi mi nastojimo (to je i red) da im izidemo ususret. Samo, možda bi se i to moglo izbjeći. Zapravo, trebalo bi izbjeći. Kako?
 Vjerujem da ne bi bilo teško staviti nekoliko napisa, koji bi upućivali na neke, bar one važnije, objekte u gradu. Tako bi se izbjegla nepotrebnna objašnjenja. Tako bi, konačno, bilo i u službenju. I kulturnije.
 A to, zar ne, ne bi bilo teško uraditi. I ne bi mnogo stajalo.
 D. B.

Mala kronika

Jedan grad kao što je Šibenik nužno bi morao imati moderni i suvremeno uređeni restaurant. Kako smo obaviješteni projektantski ured »Plan« izradio je i dejni nacrt jednog takvog objekta. Kako izgleda on će se urediti u prizemlju trećeg neobdara, koji će se graditi na mjestu gdje se nalazilo skladište »Tehnomaterijala«.

Postoji projekt, prema kojem će već u toku ove godine započeti radovi na gradnji ceste Martinska - Jadrinja, u dužini oko četiri kilometra. Osigurana je pomoć narodne vlasti, a na gradnju će se angažirati i omladinske radne brigade. Uporedo s gradnjom ceste gradit će se i vodovod, kojim će se voda dovesti na Jadrnju.

Komunalni odsjek općine Šibenik zabranio je saobraćaj motorkočačima i biciklana na obali oslobođenja od 20 do 23 sata.

Tvornica elektroda i ferolegura nabavila je sinter uređaje za pripremu i aglomeraciju sirovina. Uskoro se očekuje dolazak inozemnih stručnjaka, koji će skupa s domaćima izvršiti sve potrebne montažne radove.

U prodavaonici »Radiocentar« mogu se nabaviti neki novi aparati za kućanstvo. Između ostalih može se dobiti stroj za pranje i sušenje rublja »Miol«. Cijena ovom veoma traženom aparatu je 250.000 dinara.

Trgovačko tekstilno poduzeće »Kornat« obogatilo je asortiman robe u svojim prodavaonicama odličnim kangar - štofom za muška odijela. Jedan metar može se dobiti uz cijenu od 5950 dinara.

STAZE

Ne znam kako se zove. Ime mu nisam zapamtio. A rekao

Ljubaznost (i pristojnost) stvar koju bi čovjek trebao imati. Treba bi je imati bar na nekim mjestima. Bar na onima gdje ne pretstavlja sebe lično. Oni mladići nisu toga baš mnogo imali. Nisu znali ni da se prikriju s njom.
 Ali ako su već primili dužnost (a jesu jer su bili tu) trebali su i na to misliti. I ne stvarati neugodnosti. Neugodnosti koje ne moraju biti velike niti tragične (još su djeca) ali koje su svakako neprijatne. Oni koji su bili ove večeri valjda isto tako misle. (Uvjeran sam da ih je velik broj) Meni bi bilo drago da se nekom drugom prilikom ne ponovi. I da se prvom koji su stvarajući red ustvari rodili nered. Kumovali mu u velikoj mjeri.

Upravo se navršilo 83 godine od gradnje prvog vodovoda. Šibeničani su bio jedan od prvih gradova u Dalmaciji koji je dobio vodovod, iako malog kapaciteta. U to vrijeme on je zadovoljavao potrebe građanstva. Glavna svečanost puštanja u pogon prvog vodovoda održana je na Krešimirovom trgu, gdje je stvorena prva česma. Stoga je uprava Gradskog vodovoda Šibenik s obzirom što je vodovod doživio nekoliko rekonstrukcija, odlučila da se baš ta česma rekonstruira u povodu te godišnjice. Rekonstrukcija česme izvršena je po nacrtu i nadzoru tehničke uprave.

„Partizan“ radi non-stop

Prodavaonica konfekcijske robe »Partizan«, kao prva takve vrste u našem gradu, posluje non-stop. Iako ta novina pričinja napor osoblju koje tamo posluje, vjeruje se da će se od ovakovog načina prodaje imati itekako korist. Suvršeno je i govoriti da su naši građani sa simpatijama dočekali ovakav način posluživanja. Ne bi bilo loše kad bi se i neke druge trgovačke radnje, i ne samo one konfekcijske, povele za primjerom »Partizana«. Jer, ipak treba misliti i na potrošače.

IMPRESIJE

Tamo, amo po gradu

Imam prijatelja. To je sasvim normalna stvar. Svi imamo po nekog prijatelja. Loše bi bilo kad ga ne bi imali.
 Samo, moj prijatelj ima jednu veliku manu za koju sam ja znam. Zato ga slušam, ne treptam očima dok priča. I opraštam. Opraštam - kažem. To zato, jer on ima običaj neke stvari preveličavati. Voli od muhe napraviti slona.

SPORT - SPORT - SPORT

Jedno poslijepodne na novom objektu u Crnici

Pred otvorenjem plivačkog bazena

Pred samim ulazom u tvornicu elektroda i ferolegura, sa lijeve strane, izgrađen je značajan sportski objekt. To je 50-metarski olimpijski bazen koji je prošlih dana prvi put dobio vodu i plivače, koji će na predstojećim takmičenjima pokazati, kakvih talenata ima u našem gradu. To je prvi bazen na jadranskoj obali, koji se puni slatkom vodom.

Prvi radovi započeli su prije dvije godine, kada je na inicijativu plivačkog kluba »Mornar«, danas »Sibenik«, omladina našeg grada svojim dobrovoljnim radom udarila prve temelje ovom objektu. Nakon što su izvršeni najteži zemljani radovi, Daljne radove oko uređenja bazena i okoliša preuzelo je poduzeće »Kamenar«. Prema nekim kalkulacijama za ovaj sportski objekt utrošeno je dosad oko 12 milijuna dinara. Daljnji radovi oko uređenja bazena, to jest izgradnje tribina, društvenih prostorija i svlačionica će se nastaviti. Ovi radovi, kako se predviđa, bit će gotovi do početka nove plivačke sezone. Za izgradnju ovog objekta, najviše priznanja treba odati predsjedniku društva Perišić, kao i tehničkom referentu Baići.

Nakon što je prošlih dana puštena voda u bazen, kod gradana vlada velik interes. To potvrđuju brojni gledaoci, koji

Ekipno prvenstvo Hrvatske u plivanju

30. ovog mjeseca u našem gradu će se održati seniorsko ekipno prvenstvo NR Hrvatske. Na ovom prvenstvu sudjelovat će svi klubovi sa teritorija naše Republike, koji nisu članovi prve savezne plivačke lige. Uz splitskog »Poška«, koji slovi za favorita ovog prvenstva, najviše izgleda za prvo mjesto imaju plivači domaćeg kluba »Sibenik«.

Za vrijeme ovog prvenstva gledaocima se pruža prilika da poslije osam godina vide dvije velike momčadi u vaterpolu, splitske klubove »Mornar« i »Jadrana«. (mi)

Tri pobjede vaterpolista »Sibenika«

U toku ljetne sezone vaterpolisti »Sibenika« odigrali su tri prijateljske vaterpolo utakmice sve tri riješili u svoju korist. Prva utakmica odigrana je protiv »SOSKA« u Skradinu. Nakon bolje i efikasnije igre pobijedio je »Sibenik« sa 24:0.

Drugi nastup održan je u Preku, gdje su nastupili plivači i vaterpolisti. Od šest plivačkih disciplina, »Sibenik« je pobijedio u pet. Vaterpolisti su izvojevali visoku pobjedu od 7:2. Taj rezultat predstavlja veliki uspjeh za mladu ekipu »Sibenika«, koja je igrala u sastavu: Nakić, Knežić, Karković, Bego, Pema, Bogdanović i Petranović.

Prošlog četvrtka vaterpolisti »Sibenika« gostovali su u Biogradu, gdje su odigrali prijateljsku vaterpolo utakmicu s kombiniranom ekipom »Biograda«, u kojoj su igrala i četiri igrača iz prve garniture. Nakon bolje igre pobijedili su vaterpolisti »Sibenika« s rezultatom 4:3.

MORNAR BETINA 7:1

U prijateljskom vaterpolo susretu, koji je odigran u Betini, između »Mornara« iz Zlarina i domaće ekipe, boljom igrom zasluženo su pobijedili Zlarinjani sa 7:1 (5:0). Zgoditke su postigli za goste Duhović I. i Dean, a za Betinu Skračić. Pred oko 400 gledalaca susret je vodio Vlatkov iz Betine. (VK)

svakog dana do kasno na večer promatraju treninge plivača i vaterpolista »Sibenika«, a ima i velik broj kupaca, koji su željni da se okupaju u slatkoj vodi.

Izgradnjom ovog velikog sportskog objekta, i kod plivača je poraslo zanimanje. Ove godine na treninzima se pojavljuje oko 50 plivača, plivača i vaterpolista, kaže njihov trener Mišo Knežić. Da bi se sa svakim plivačem moglo dovoljno raditi treninzi se održavaju dva puta dnevno. Da bi se postigli dobri rezultati, zavisiće o redovnom dolaženju na treninge. U redovima plivača ima talenata, koji će za nekoliko godina pokazati dobre rezultate. To naročito važi za juniore Begu, Pemu, Su-

bašića i prošlogodišnjeg pionirskog prvaka Hrvatske Jelušića, te za pionire Belamarića, Skorića, Baicu i Volfa. U daljnjem razgovoru Knežić nam je rekao, da će do početka pionirskog prvenstva Hrvatske, koje se održava 25., 26., i 27. ovog mjeseca u Zadru i ekipnog prvenstva seniora, koje se održava u Sibeniku, ekipa »Sibenika« biti potpuno spremna.

I vaterpolo ekipa ove godine umnogome je izmijenila svoj način. Prešlo se na pomladivanje ekipe, što je u potpunosti i uspjelo. Ali još uvijek kod igrača nedostaje dovoljno rutine da bi se postigli bolji rezultati.

Prijateljske nogometne utakmice

Slaba utakmica

„HAJDUK“ - „ŠIBENIK“ 4:1 (4:0)

Prošlog četvrtka na igralištu »Hajduka« u Splitu odigrana je prijateljska nogometna utakmica između »Hajduka« i »Sibenika«. Pobijedio je »Hajduk« s rezultatom 4:1 (4:0). Zgoditke su postigli: Garov 2, Vidak i Vičević za »Hajduk«, a Bašić za »Sibenik«. Pred oko 3.000 gledalaca utakmicu je dobro vodio Madir iz Splita.

»Hajduk«: Popović, Kragić, Colnago, Cuzzi, Vranković, Perasović, Vidjak (Kovačević), Marinić, Garov, Vičević i Senauer. »Sibenik«: Miloševski, Jelenković, Tambača, Ivančić (Supe), Iljadica, Marenci, Bašić, Bitunjac, Gruica (Aralica), Nadoveza (Perak) i Stošić.

»Hajduk« je poveo u 15. minuti preko Garova, koji je iz slobodnog udara sa 25 metara pogodio mrežu. Samo nekoliko minuta kasnije Vidjak je glavom povisio na 2:0. Za ovaj, kao i prvi zgoditak najviše krivice snosi Miloševski, koji na vrijeme nije reagirao. U 23. minuti Vičević je jednim lijepim udarcem sa 20 metara povisio na 3:0. Do kraja poluvremena »Hajduk« ima više od igre i preko dosta raspoloženog Garova postiže vodstvo na 4:0. U ovom dijelu igrači »Sibenika« imali su nekoliko šansi, koje Bašić, Stošić i Bitunjac nisu iskoristili. U normalnom redu »Sibenika«, osim Bašića nije bilo igrača, koji je mogao da smiri loptu. U tom je najviše prednjačio Nadoveza, koji je netočno dodavao i nije se trudio.

NK »TIGAR« — NK »PAKOŠTANE« 10:2 (7:2)

U nedjelju, 14. ovog mjeseca u Pirovcu je odigrana nogometna utakmica između domaćeg NK »Tigar« i NK »Pakoštane«.

Već u prvim minutama igre, domaći su pokazali dobru i borbenu igru i već u prvom poluvremenu svladali goste sa 7:2. U drugom dijelu utakmice gosti su počeli nešto oštrije da napadaju na gol domaćih, ali mnoge šanse su ostale neiskorištene. Domaći su ponovo preuzeli inicijativu i za nekoliko minuta dali 3 gola i na taj način pobijedili goste sa 10:2.

Kod domaćih su se istakli Tomislav Baus i Branko Letica, Vice Barić i Markiol Bašić.

B.S.

FERIJALCI — FA »BOKSIT« 8:0 (2:0)

Da barem nečim skrate nedjeljno poslijepodne, daci, koji nastavljaju školovanje van Drišta, odigrali su prijateljsku nogometnu utakmicu s ekipom iz Boksitnih rudnika. Poslije bolje i nadmoćnije igre, daci su zasluženo pobijedili sa 8:0. Ovaj prijateljski susret uspešno je vodio Antonije Dereta (c)

Nastavak igre pripada »Sibeniku«, koji igra u nešto izmjenjenom sastavu. Taj sastav bio je mnogo opasniji za gol »Hajduka«, koji je nekoliko puta bio doveden u mat poziciju, ali zahvaljujući nepreciznosti navalnih igrača »Sibenika« i odličnim intervencijama Popovića, mreža je ostala netaknuta.

U 60. minuti Bašić se probio po desnoj strani i kad je došao na 20-etak metara oštro je tukao pravo u rašlje Popovićevo go. Do kraja utakmice »Sibenik« je imao još tri do četiri prilike da smanji rezultat, »Hajduk« u tom dijelu igra slabije i njegovi igrači se dovoljno ne zalažu.

O ovoj utakmici ne može se ništa naročito reći. Od početka do kraja slaba utakmica. Na terenu se igralo netočno, bez velikog zalaganja s jedne i druge strane. Igrači »Sibenika« nisu imali dovoljno fizičke snage da bi se suprotstavili nešto bolje pripremljenoj ekipi »Hajduka«.

Najbolji igrači bili su Popović, Vranković, Cuzzi i Garov kod »Hajduka«, a Iljadica, Marenci i Bašić kod »Sibenika«.

„ŠIBENIK“ „SOLIN“ 10:2

U prijateljskoj nogometnoj utakmici, koja je ujedno poslužila za pripreme »Sibenika« uoči nove prvenstvene sezone, na stadionu »Rade Končar« sastali su se »Sibenik« i član splitske podsavezne lige »Solin«. Nakon bolje igre u drugom poluvremenu »Sibenik« je pobijedio sa 10:2. Zgoditke su postigli Gruica 4, Bitunjac 3, Nadoveza 2 i Bašić iz 11 m za »Sibenik«, a za »Solin« Gale i Novaković iz 11 m. Pred oko 600 gledalaca susret je dobro vodio Mitić iz Sibenika.

»Sibenik«: Miloševski, (Aras) Iljadica, Jelenković, Tambača (Supe), Sangulin, Marenci, Bašić, Bitunjac, Gruica, Nadoveza, Perak (Stošić).

»Solin«: Mikulić I, Mikulić II, Milišić, Vukšić, Ivančić, Pletkosić, Podur, Novaković, Simonović, Tabak, Gale.

U I. poluvremenu na terenu se uglavnom odvijala ravno-pravna igra. U tom dijelu »Solin« je neočekivano pružio jak otpor i u nekoliko navrata opasno ugrozio vrata domaćih. Tek u nastavku došla je do izražaja bolja kondicija i veća rutina domaćih igrača, koji su za čitavo to vrijeme dominirali terenom. Izvršene izmjene u momčadi odrazile su se na efikasnosti. Nedjeljna igra i protivnik nisu mogli u dovoljnoj mjeri pokazati kako se »Sibenik« priprema za novo prvenstvo. Ipak se može kazati da su domaći pokazali veliku pokretljivost u kaznenom prostoru protivnika, koji nije mogao do kraja izdržati oštar tempo. Kod »Sibenika« su dobro igrali Iljadica, Bašić, Nadoveza i Sangulin.

Marizo Difo

Sedamnaestogodišnjaci

Primijetio ju je kad je prelazila ulicu. Imala je nešto svoje, lično originalno, u to je bio siguran. Ali šta to? Išao je za njom i detaljno ispitivao njenu pojavu. Sedamnaest godina, ne više (baš kao i on); doba u kojem se želi bar deset godina više. Divna ružičasta haljina, kratka, lepršava i jako stegnuta u struku. Cipele sa malim potpeticama, a preko ruke korpica od pruca.

Požurio je za njom tražeći najpogodniji način da joj pride. Baš kada je htjela da uđe u dvorište neke stare zgrade on joj dotiče ruku i reče: »Zovem se Robert (Robert)«.

Ništa drugo mu tog trenutka nije palo na pamet. Očekivao je da ga obruka pred cijelim svijetom, ali toga trenutka bilo mu je svejedno.

Ona se nasmiješi i reče: »A ja sam Miriel (Murielle)«.

Tek mnogo kasnije je shvatio da je i ona njega primijetila prije no što joj je prišao i vrebala ga. Mlade djevojke svuda imaju oči i odmah primijete kad ih neko prati.

Stajali su tako jedno vrijeme i gledali se, osmijehom, srećni što su otkrili jedno drugo, i u istom trenutku uzviknuše: »Vi niste odavde?!« i prsnuše u smijeh. Led je bio probijen.

— Naravno da nisam, ja sam sa Sjevera.
— A ja s Istoka.
— Ja sam pao na maturi.
— A ja sam je uspješno položila.
— Kako je sve ovo čudno...
— Kakvo divno ljeto vani...
— Stanovali su skoro u najbližem susjedstvu.

Kad se vratilo kući Robert htjede da zagrlj majku, što već davno nije radio. Srećom uzdrža se i sakri svoje oduševljenje... i na kraju ručka, svi su detaljno poznavali mladu osobu koju je sreo, pa čak i sve nade i planove koje je Robert pratio u vezi s njom.

Cesto su se vidali: na plaži je bila još ljepša, a u plavoj haljini još privlačnija, i tako uvijek još ljepša u svakoj novoj haljini koju bi obukla. Zanos je rastao iz dana u dan. Sanjarili su na mjesecini i jedno veče, dok su se držali za ruke, Robert reče: »Volim vas!«

Ona ga pogledava pravo u oči i nježno reče:

— I ja vas.
Odnjedom shvatiše da je to i istina, i da nikad do tada nisu voljeli, osim tako, po malo, s vremena na vrijeme. Ne može se imati prošlost sa sedamnaest godina.

Vrijeme je prolazilo u sunčanju i sreći. »Volim te, voliš me, volimo se...« Odlučio se za vjenčanje, a u sedamnaestogodišnjaci to su velike i ozbiljne odluke; neopozive, za cijeli život. Treba samo obavijestiti roditelje. Pošto se približavao čas odlaska sa ljetovanja, Robert i Miriel su unaprijed preživljavali veliku scenu

sa roditeljima: »Hoćemo da se vjenčamo; vjenčat ćemo se i protiv vaše volje« (Nitko im ništa još nije zabranio) »Napustićemo kuću, živjet ćemo od kruha i vode, spavat ćemo pod mostovima; to je riješeno. Mi se volimo!«

I, svako od njih, unaprijed spremno na borbu, obavijesti svoga oca. Očevi ostadoše hladni. Zar je to neobično kad su u pitanju sedamnaestogodišnjaci!

»Odlično« reče svaki otac svome djetetu, »Vrlo dobro, ali ja bih želio da se upoznam sa svojim budućim prijateljem«.

Dvoje mladih se malo iznenadiše; naravno, bili su sretni zbog ovakvog ishoda, ali i malo nespokojni. To nisu bili predvidjeli. Udesiše sastanak u kavani. Klasičan sastanak: Robertov otac je trebalo da nosi u ruci novine, a Mirielin da stavi cvijet u rupicu na reveru. Dvoje mladih su za to vrijeme stajali na obali, držali se za ruke i strelili.

Očevi se nadoše bez ugovorenih znakova raspoznavanja, jer bilo je dovoljno što obojica imaju djecu istih godina i što su obojica reagirali na isti način na ženidbenu odluku, pa da se odmah prepoznaju.

- naša priča -

Dakle, očevi se upознаše.
— Vi ste sa Zapada? Divno je tamo.
— Svakako, ali i na Sjeveru je ljepo.
— Pa, prilično, zaista. Jeste li vidjeli najnoviji model Citroena?

— Da, vrlo je interesantan. Čitao sam dosta o tome. Mislite da će to značiti revoluciju?
— Vjerujem. Možda se mnogi ne će složiti sa mnom, ali, ja vjerujem.

Pričali su o novim tipovima automobila, onda otkriše da su politički jednodušnici, pronadose jednog zajedničkog prijatelja i najzad se rastadoše očarani jedan drugim, obećavši da će se svakako opet sresti.

Dvoje mladih, uznemireni, nadoše se svako sa svojim ocem za večerom i dobiše obećanje da će sve biti kako treba.

Posljednje veče pred put provedoše na obali, nesretni što se privremeno rastaju. To je zaista bilo posljednje veče, jer oboje su putovali ujutro, svako na svoju stranu. Ali šta je jedno veče prema vječitoj ljubavi koja ih čeka. Rastadoše se, obećavajući da će pisati jedno drugom svaki dan i vječno se voljeti.

Miriel nikad nije pisala Robertu, a on to čak nije ni primijetio.

(Prijevod sa francuskog)

Međugarnizonsko prvenstvo u malom rukometu

Titograd pobjednik

Od 10. do 12. o. mj. u Kninu je održano međugarnizonsko izborno takmičenje u malom rukometu, na kome su sudjelovale ekipe iz Titograda, Mostara, Pule, Splita i Sibenika.

Svim igrama u toku trodnevnog natjecanja u malom rukometu, koje se održavalo po jednonostrukom bod sistemu, prisustvovalo je mnogo gledalaca, koji su imali prilike vidjeti reviju ne samo dobrih ekipa, nego i odličnih igrača, pa i sa te strane natjecanje je mnogo doprinijelo na propagandi ove sportske igre. Omladina Knina je zadovoljela mali rukomet i sad stoji samo do organizacije i ljudi koji bi trebali svoj pozitivni interes iskoristiti, bilo u okviru DTO »Partizan«, u školama ili na neki drugi način.

Rezultati prvog dana takmičenja: Pula — Split 21:15, Titograd — Sibenik 21:19, Mostar — Pula 13:13, (ova igra je bila poništena. U susretu ovih parova, koji je odigran sljedećeg

dana, pobijedila je Pula s rezultatom 17:8 i Sibenik — Split 17:7.

Rezultati drugog dana: Mostar — Sibenik 9:8, Titograd — Split 29:11, Pula — Sibenik 17:9 i Mostar — Titograd 8:25.

Posljednjeg dana igrali su Mostar — Split 13:12 i Titograd — Pula 18:9.

TABLICA

Titograd	4	0	93:47	8
Pula	3	0	64:50	6
Mostar	2	0	38:62	4
Sibenik	1	0	35:54	2
Split	0	4	45:80	0

Pobjedničkoj ekipi Titograda, koja nije izgubila ni jednu igru, na svečan način predan je prelazni pehar, dok su ekipama Pule i Mostara uručene plakete, a svim učesnicima diplome.

Također je izvršen izbor najboljih igrača iz svih sudjelujućih momčadi, koji će ostati u Kninu na zajedničkim pripremama za završni dio natjecanja u malom rukometu za prvenstvo JNA.

KARADŽA POTPISAO TROGODIŠNJI UGOVOR SA »SIBENIKOM«

Igrač banjalučkog »Borca« Osman Karadža prošlih dana potpisao je trogodišnji ugovor sa »Sibenikom«. On ima pravo igranja nakon dva mjeseca na prvenstvenim utakmicama. Doslaskom ovog vrsnog igrača obrambeni redovi »Sibenika« bit će znatno ojačani.

Uprava »Sibenika« vodi pregovore s osječkim »Metalcem« za odigravanje prijateljske utakmice. Ako dođe do sporazuma, ta utakmica bi se odigrala u nedjelju u Sibeniku. »Metalac« je prošle subote gostovao u Splitu, gdje je odigrao utakmicu s »Hajdukom«.

Suradujte u »Sibenskom listu«

»SIBENSKI LIST«

organ Socijalističkog saveza radnog naroda kotara Sibenik

Uredništvo: Sibenik — Ulica Jelke Bučić 5 - Tel. br. 5-62

Direktor: Marko Jurković

Glavni i odgovorni urednik:

NIKOLA BEGO

Uređuje redakcijski kolegij.

Tekući račun: Komunalna baraka Sibenik broj 435-70-1-7

Rukopisi se ne vraćaju

Pretplata za tri mjeseca 130, za pola godine 260, a jednu godinu 520 Din.

Tisak: »Štampa« - Sibenik

Upravni odbor Tvornice elektroda i ferolegura u Sibeniku, raspisuje

NATJEČAJ

za radno mjesto »Šefa tehnologije ferolegura u Industrijsko - inženjerskom birou«.

UVJETI

Inženjer kemije, metalurgije ili elektroinženjer. Ostalo prema dogovoru.

Ponude slati na adresu Tvornice, najkasnije 15 dana po objavljivanju natječaja.